

Hitreje odpravljajmo slabosti

Analiza poslovanja naše delovne organizacije za obdobje januar—september 1984 kaže, da smo z doseženimi rezultati lahko zadovoljni. Tako kot v prvih šestih mesecih je tudi v devetih mesecih opaziti dokaj uspešno rast fizičnega obsega (za 14 odst.) in produktivnosti (za 15 odst.). Oba kazalca sta tudi pripomogla k visoki rasti celotnega prihodka, IND 84/83 203, dohodka, IND 218, ter čistega dohodka, IND 246. Iz podrobnejšega vpogleda v devetmesečno dogajanje pa sledi:

— da so za razliko od indeksnih primerjav absolutne številke še vedno prenizke (dohodek na delavca).

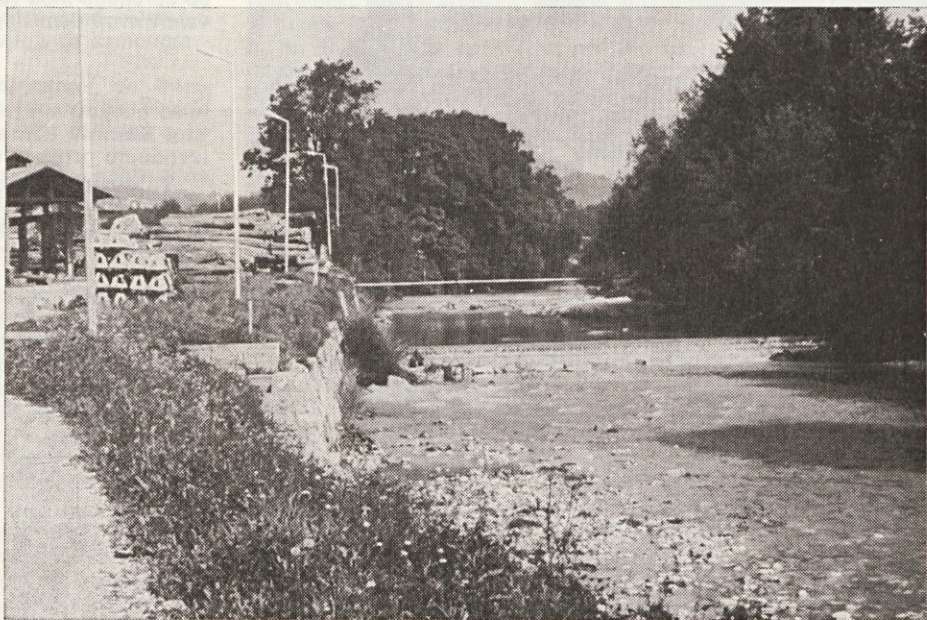
— da je rast porabljenih sredstev prevelika (IND 197).

— da je v boljših poslovnih rezultatih čutiti ugoden vpliv zunanjih okoliščin (realni tečaj dinarja, prenehanje veljavnosti zakona o prepovedi uporabe družbenih sredstev za negospodarske investicije, realna obrestna mera) in,

— da je akumulacija v primerjavi z organizacijami drugih panog prenizka.

Pred nami sta do konca poslovnega leta 1984 le še dva meseca. Nujno je storiti vse, da sedanje rezultate obdržimo oziroma še izboljšamo. To bomo lahko storili le, če bomo čimprej pričeli odpravljati slabosti, ki jih je v našem vsakdanjem delu mnogo preveč. Nimam namena posebej izpostavljati posameznih segmentov slabega poslovnega dogajanja v delovni organizaciji. Kljub temu pa naj le opozorim na neodločnost, nezainteresiranost, nesposobnost, pa tudi oportunističen pri odpravljanju napak, kar onemogoča hitrejši napredek delovne organizacije. Pretirano je v našem strokovnem, pa tudi političnem delovanju prisoten osebni in ozkoskupinski interes, ki se v nekaterih primerih nikakor noče podrediti skupnim Stolvim interesom. Še več, vsi smo pripravljeni reševati zadeve drugega, pometanje pred lastnim pragom pa nam nikakor ne gre od rok. Zelo zaželeno bi bilo, če bi spoznali, da je v večjem sistemu, kar Stol tudi je, potrebno natančno opravljanje po hierarhiji pripadajočih nalog, ne pa, da poskušamo naše moči razmetavati povsod, tudi tam, kjer ni naša pristojnost.

Odpravljanje takšnih in podobnih slabosti s sankcijami na področju delitve osebnih dohodkov ne gre najbolje.

Morda Stolova matična tovarna ne bi stala na sedanjem mestu, če ob njej ne bi tekla reka Bistrica. Naravna tekoča voda je za marsikaj koristna, za nekatere pa neobhodna.

Reka Bistrica močno koristi tudi današnjemu Stolu. Glavna pomembnost je poganjanje vodne turbine za proizvodnjo domače elektrike.

Očitno ima giblivi del osebnega dohodka še vedno premajhen vpliv na bolj ali manj prizadevno delo. Prav zato je Poslovni odbor predlagal, da v sistemu delitve osebnih dohodkov napravimo korak naprej — da bolj izrazito delimo boljše od slabega. S tem ukrepom bi lahko ohranili sedanjo rast produktivnosti, in če so naša pričakovanja pravilna — le-to tudi povečali.

Pripravljam se na naslednje enoletno plansko obdobje. Plan za leto 1985 mora biti pogumnejši — fizični obseg

in produktivnost moramo povečati za najmanj 5 odstotkov. To lahko storimo z boljšo prodajno politiko, z večjim varčevanjem materialov v proizvodnji, bolj izrazitim delom vsakega od nas, pa tudi večjo odločnostjo pri sprejemanju ukrepov, ki nas pripeljejo k višjim ciljem. Nikakor ne smemo dovoliti, da bi nas naša mlahavost peljala v stagnacijo. Napredek k boljšem, pomeni tudi naš boljši skupni in osebni standard.

Boris Zakrajšek

Ob dnevu mrtoib

Če drugače ne, ob 1. novembru skoraj zagotovo pomislimo na tiste, ki so nam nekaj pomenili.

Še bolj kot misel na njihovo smrt, je to misel na njihovo življenje, ker je prav od življenja in njihovega dela odvisno, v kakšnem spominu so nam ostali.

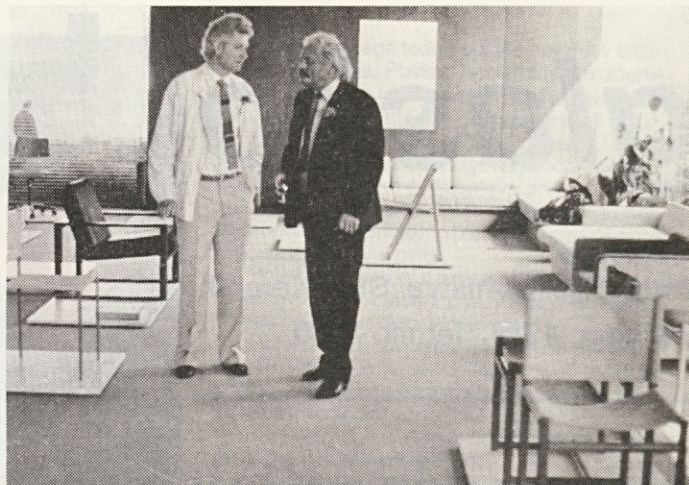

Razkošje oblik

Ob 80-letnici naše tovarne smo v pritličju upravne zgradbe na Duplici odprli razstavo — pravzaprav dve razstavi:

**Thonetovo pohištvo v Sloveniji in
Oblikovanje v Stolu 1952—1984.**

Pa se malo sprehodimo po polju človeške fantazije, ki se je izkazala pri oblikovanju lesenih predmetov. Skoraj polovica razstavnega prostora je namenjena Thonetovi dediščini, lesnim vijugam, ki elegantno tvorijo stole, fotelje, klopi, obešalnike in gugalnike. Vsa ta zmešnjava, klopčiči in krogi so krivljene bukove palice po vzorcu raziskovanj in poskusov Mihaela Thoneta, ki se je rodil leta 1796 v Bopardu ob Renu. Postal je obrtnik, nemirna kri mu ni dala miru, preveč dolgočasni so se mu zdeli stolji iz ravnih palic,

Arhitekta Uršič in Kralj prav gotovo obujata lepe spomine ob sprehodu med razstavnimi eksponati, katere sta pred leti snovala v svoji domišljiji...

Thonetova dediščina buri duhove tudi današnjih oblikovalcev.

zato si je omislil krive sestavne dele, ki jih je zlepil iz več plasti furnirskih lističev in jih izrezoval iz masivnega lesa; tako se je »igral« okrog leta 1830. Vendar so bile takšne krivine — danes bi jim rekli lamelirani elementi — premalo zanimive za širšo uporabnost, zaradi neobstoynosti lepil in dragega furnirja. Leta 1841 je bila v Koblenzu obrtna razstava, na kateri je knez Metternich postal pozoren na Thonetove izdelke. Povabil ga je na Dunaj in ga priporočil na dvoru. Mihael je na Dunaju nadaljeval s poskusi, zdaj je namesto furnirskih lističev uporabil kvadratne palice, ki jih je povezal v snop, jih kuhal v lepilu, nato pa na lesenem modelu krivil. Ko se je lepilo osušilo, je nadaljeval z obdelavo krivine. Na ta način je opremil Lichensteinsko palačo na Dunaju. S tem pa še ni bil zadovoljen, nadaljeval se s poskusi in nazadnje lesene palice kuhal v vodi, jih krivil, osušil in šele nato zlepil v končni izdelek. Leta 1851 je na Svetovni razstavi v Londonu za svoje mojstrovine prejel bronasto medaljo in postal svetovno znan.

Po njegovem vzoru so začele delati nekatere tovarne — v sami Avstro-Ogrski jih je bilo 52 — svoje izdelke so izvažale širom po svetu. Tudi v Sloveniji so bile take firme v okolici Maribora, Slovenj Gradca, v Poljčanah in Oplotnici in še precej drugih.

Tudi Bahovčeva firma na Duplici pri Kamniku je leta 1907 začela z upognjenim pohištvom (in parketom), prej je od leta 1904 delala le žaga.

Po znanih podatkih je bila Bahovčeva firma edina na Slovenskem, ki je svoje izdelke razstavljala tudi na tujem, kjer je zbudila veliko pozornost in bila tudi nagrajena. Npr.: leta 1912 so na Industrijski razstavi v San Pellegrinu v Italiji podelili tovarni častno medaljo za razstavljeno upognjeno pohištvo in parkete. Kljub hudi konkurenci se je tovarna uveljavila v inozemstvu. Tudi pod inženirjem Remcem je tovarna nadaljevala z izdelavo upognjenega pohištva, ki ga

je še obogatila z novimi modeli. Danes je Industrija pohištva Stol Kamnik edina tovarna v Sloveniji, ki ima v svojem proizvodnem programu tudi upognjeno pohištvo.

Tale skok v zgodovino oblik naj nam bo uvod v razstavo Thonetovega pohištva v Sloveniji. Razstavne eksponate smo si izposodili iz muzeja v Kamniku, kjer so pred leti na pobudo Stola uredili bogato zbirko tovrstnega pohištva. V vitrinah so katalogi iz Remčevih časov, na tleh pa celo odslužene šablone, ki pa se, mimogrede povedano, skoraj nič ne razlikujejo od tistih, ki so še danes v uporabi v krivilnici. To nam pove, da se krivljenje Thonetovih vijug ni kaj dosti spremenilo. Še vedno je ročno in do izraza pride občutek za igro z razmehčanimi lesnimi vlakni. Sredi med svojimi dela počiva Mihael Thonet, slovesno za šipo, v stilu svojih umetnin. Veliko je naredil za razvoj pohištvenih oblik, ki bodo večno prisotne v človeški bivalni kulturi — tudi v modernih abstraktnih časih...

Samo korak in že smo v letu 1952. Prihod arhitekta Nika Kralja v Stol Kamnik. Spet nemiren duh in nova iskanja... Znameniti sklopni stolček rex, ki je osvojil svet, nosi letnico 1956, že prej je bilo nekaj poskusov, ki so tudi doživeli serijsko proizvodnjo.

Kralj je opravil pionirsko delo v Stolu in osnoval oblikovalski biro, katerega namen je bil prodreti z lastno idejo v svet in dvigniti raven oblikovanja ne le v Stolu. Rex fotelj

Novi predsednik združenja Uniles M. Planinc je Stoleve delavce ocenil kot visokozavezne in zelo delavne. Pohvalil je naš proizvodni program, lepe oblike in kvaliteto ter široko poznanstvo v svetu. Vsem članom kolektiva je tudi v prihodnje zaželel dobrih uspehov, prav tako tudi samoupravnim organom in družbenopolitičnim organizacijam pri upravljanju odgovornih nalog.

Predsednik skupščine SR Slovenije Vinko Hafner je ob Stolovem praznovanju na slavnostni seji delavskega sveta izrazil zadovoljstvo za naše dobro delo in gospodarjenje. Zelo všeč mu je bilo, ker je Stol izšel iz znanih težav pred nekaj leti in je sedaj v zanesljivem in stabilnem poslovanju in samoupravljanju.

Zelo je bil zadovoljen, da gre naš razvoj naprej, da krepi mo zaupanje v tovarno in skupne težnje. Rekel je, da mu je zelo všeč, ker je naš ekonomski in družbeni napredek tolikšen in je prepričan, da bo tako tudi v prihodnje.

Želel je, da bi bila naša pot ob vsakem koraku uspešna, da bi bila to pot delavca — gospodarja; človeka, ki se vsak trenutek zaveda, da se mora družba in delo razvijati.

ni ostal osamljen, rodila se je lupina. Spet je Kralj oblikoval izdelek na osnovi stiskanja furnirskih plasti v kalupu. Lupina je vsestransko uporabna v kombinaciji z različnimi podnožji, tapcirana ali lakirana. Profesor Niko Kralj je z reksom in lupino veliko prispeval k utiranju domače ideje na svetovni trg — lahko rečemo, da sta ta dva izdelka temeljna kamna oblikovanja v Stolu.

Zraven vidimo šolske stole v kombinaciji lahke kovine in vezane plošče iz 60-ih let. In že smo pri pisarniškem pohištvo: S — program, zdi se mi, da bi bil še danes lahko na trgu. Enostaven za izdelavo, bogat za oči, čistih oblik. Talarat so ga delali v dveh izvedbah furnirja: v mahagoniju in hrastu. In zraven dosežek izpred dveh let: BETA — program. Pohištvo, ki pravzaprav še ni steklo v proizvodnji, je po današnjem okusu. Kombinacija svetlo oplemenitene iverice in masivnih bukovih robnih nalepkov, ki so zaobljeni in s tem odgovarjajo sodobnim zahtevam. Brez kovinskih ogradij, pa še nekaj je: izvedba je demontažna, zložena in majhen paket in hitro sestavljiva.

Nato serija stolov in foteljev. Poskusi in uspehi arhitektov: Braneta Uršiča, Antona Benda in Mirka Romiha. Vmes so taki, ki so komaj ugledali luč sveta, pa so že morali v pokoj — zaradi kratkoročnih odločitev proizvodnje ali razmer na tržišču. Težko je napraviti stol, ki bi hkrati zadovoljil ambicije oblikovalca, bil poceni in odgovarjal okusu kupcev. Vendar so tudi taki. Recimo kuhinjski stoli iz 70-ih let. Kinofotelji in tapcirane garniture so v novejši Stolovi oblikovalski zgodovini prisotni v manjšini — nasproti stolom in foteljem, vseeno pa dokazujejo izvirne rešitve tudi na tem področju — recimo kino fotelj — sendvič. V oči nam pade klubski fotelj iz serije koralov, ves v črnem, les in blazine. Izvirna rešitev — vendar preveč umetniški, da bi ga razumel vesoljni svet. Pred tremi leti je po krajšem življenju v proizvodnji moral s prizorišča. Nekje na sredi razstavnega polja sta stol in fotelj iz sistema »L«. Hit zadnjih let, pravzaprav tretji, ki pomeni prelomnico oblikovanja v dupliški tovarni. Za thonetom in reksom, zdaj še Uršičev »L«. Spet je to oblikovno tako prečiščena stvar, da ji ni kaj vzeti in ne kaj dodati. To pa zato, ker se je oblikovalec temeljito lotil oblikovanja že samega sestavnega dela — to je lamelirane krivine »L«. In zdaj se samo še poigrava s temi elementi in jih sestavlja v nove in nove oblikovne celote. Zdaj je na vrsti tehnologija, da bi uspela uporabne ideje kar se da brezhibno prenesti v življenje...

Začeli smo s Thonetom, pa z njim še končajmo. V Stolovem oblikovalskem biroju se je rodil fotelj, ki s starim Thonetovim izročilom nima kaj dosti skupnega — vendar, ko ga pogledamo, rečemo: to je moderni thonet... Franc Stele

Aktivnost ZK po 13. seji CK ZKJ

Na osnovi 13. seje CK ZKJ so začele OOOZK po tozdihi in v skupnih službah široke in temeljite razprave o perečih vprašanjih pri uresničevanju vodilne vloge ZKJ ter krepitve njene idejne in akcijske enotnosti. Te razprave že aktivno potekajo po posameznih OOOZK, kjer se vsi člani ZK aktivno vključujejo. Program aktivnosti bomo razpravljali na več sejah, oziroma bo to stalno delo. Sklepi 13. seje CK ZKJ v bistvu niso nič novega, ampak samo posledica nerealiziranega programa ZKJ, statutarnih določil in usmeritev ZK v preteklosti. Ti sklepi naj bodo opozorilo vsem organizacijam in organom ZK na vseh nivojih za doslednejše, kvalitetnejše izvajanje svojih akcijskih programov v praksi in istočasno poostrovanje odgovornosti za neizvajanje le-teh. S svojim aktivnim delom bomo krepili ugled ZK tako v svoji okolici, kot tudi širše v družbi, predvsem, če bomo svoje lastne sklepe in stališča tudi realizirali v praksi s konkretnimi akcijami in to pravočasno, kvalitetno ter sprotno preverjali uspešnosti rezultatov dela po teh sklepih in stališčih ter na osnovi tega ocenili našo idejno in akcijsko enotnost ter usposobljenost. Naša stališča morajo biti odraz mnenja delavcev v neposredni proizvodnji ter drugih delovnih ljudi, ker le na ta način bomo opravičili vodilno vlogo ZK. Zato moramo dosedanje prakso temeljito spremeniti in ukiniti: posploševanje, preobširno in nekvadratno gradivo, kampanjsko delo, ponavljanje istih gradiv, formalno strinjanje z vsem itd. V tej smeri sedaj potekajo razprave in naj bo to tudi prelomnica v našem nadaljnjem delu z namenom, da bolj učinkovito delujemo na vseh področjih gospodarskega in političnega življenja in to v vseh OOOZK in višjih organih ZK.

Ker razprave še potekajo, bom pomembnejše sklepe in stališča napisal v naslednji številki.

Alojz Stros

Bil je praznični dan — 8. september 1984... (foto: F. Stele)

Slavnostni govornik na proslavi ob 80-letnici je bil Vinko Hafner. Še prej pa si je v spremstvu Stolovcev ogledal razstavo oblikovanja... (foto: F. Stele)

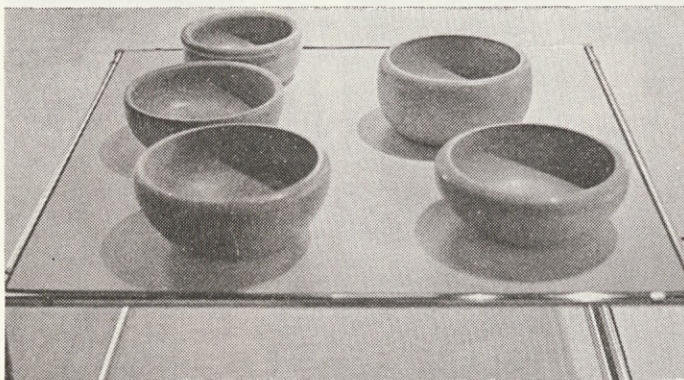
Mednarodni bienale industrijskega oblikovanja je letos doživel svojo deseto predstavo. Ljubljana je prizorišče srečanja industrijskih oblikovalcev — tokrat iz dvanajstih držav. Cankarjev dom in Likovno razstavišče Rihard Jakopič sta (od 8. do 26. oktobra) na stečaj odprla vrata vsem, ki jim ni vseeno, kakšni stoli, krožniki, telefonske slušalke in zavese... jim delajo družbo, skratka vsem, ki jim lepa oblika kaj pomeni. Bolezen modernega časa je namreč tudi pomanjkanje okusa. Kič se širi kot hišna goba. Zato imajo takšne razstave svoje poslanstvo, svoj vzgojni namen — in prav gotovo tudi učinek. Ljubljanski BIO je menda edinstvena tovrstna prireditev v svetu, saj se drugod niso obdržale... O popolnem designu svetovnega designa v zadnjih štirih letih sicer ne moremo govoriti, ker pač iz takšnih ali drugačnih razlogov ne sodelujejo vsi, ki bi glede na kvaliteto morali. Na primer: ni Japoncev, menda bi bilo, zaradi oddaljenosti, njihovo sodelovanje predrago. Vseeno pa si je na obeh razstavnih površinah vredno napasti oči.

V »Cankarju« so postavljeni na ogled trodimenzionalni eksponati, v »Jakopiču« pa plakati, naslovnice in blagovi. Avla Cankarjevega doma je polna lepih oblik, ki se skrivajo v najmanjši steklenini ali v največji jahti. Pohištvo je nekje v sredi. Naša tovarna je predstavljena med vsemi lesnimi proizvajalci najmočnejše in v glavnem z že znanimi predmeti, ki so v redni proizvodnji ali pa vanjo pravkar vstopajo, ter z nekaj stoli, ki so šele v fazi oblikovno-tehnološkega razvoja. Tu je nekaj kosov pisarniškega pohištva BETA. Kombinacija ploščatih elementov iz belega iverala in bukovih robnih letvic, ki so površinsko popolnoma neobdelane (seveda samo za razstavo), da je barva lesa bolj pristna in vse skupaj nekam skandinavsko učinkuje. Na vidnem mestu je sistem »L«, ki je bil tudi tu privlačen za oko in tudi mednarodna žirija ni mogla mimo. In ta »L«, ki v proizvodnji še zmeraj ni zaživel, tako kot bi si želeli, je prejel ZLATO MEDALJO, eno od dvanajstih podeljenih in edino, ki je bila podeljena za pohištvo. Še eno priznanje arhitektu Branetu Uršiču in Stolu... Za garnituro glasbenih stolpov in regalov pa smo prejeli pohvalo.

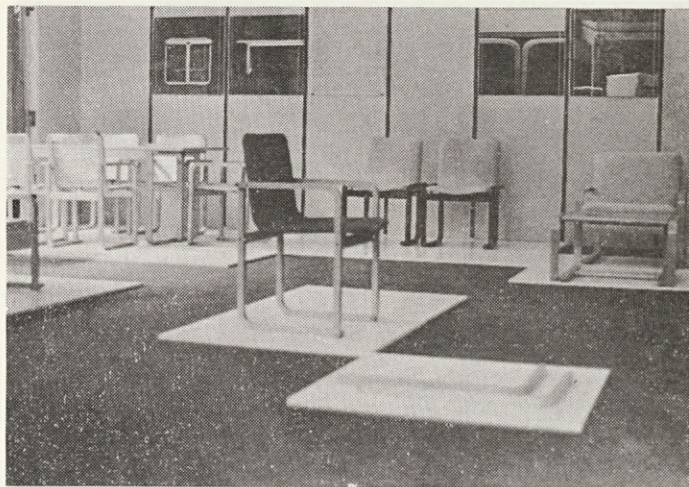
Tudi sicer je posebno v zadnjem času spet pogosto slišati ime naše tovarne v povezavi z industrijskim oblikovanjem, kar nam poleg kvalitetne obdelave, daje ugled v svetu in odpira možnosti za prodor na tuja tržišča. To bi morali boljše izkoriščati. Menda Italijani, ko prejmejo zlato medaljo na BIO za neki izdelek, takoj temu izdelku prilepijo etiketo, da se na trgu ve, da je dobil priznanje — in tak izdelek se veliko bolje prodaja. Pri nas še nismo tako daleč. Z lastnim designom smo še premalo prisotni na tujem, posebno na orjaškem ameriškem trgu. Upajmo, da nam bo tudi ta korak kmalu uspel, če se bo naša miselnost še naprej v tej smeri razvijala.

S tem, ko smo si ogledali BIO 10, pa še ni konec... Pravzaprav za konec ostane prava poslastica. V Informacijsko-dokumentacijskem centru za oblikovanje (IDCO) na Igriški 5 v Ljubljani Stol razstavlja stare in nove kombinacije z lameliranimi elementi »L«. Kaj vse se da sestaviti in napraviti s to osnovno krivino, je dokazala ta razstava. Najbrž v Ljubljani še ni bil postavljen na ogled tako ubran ambient s pohištvom.

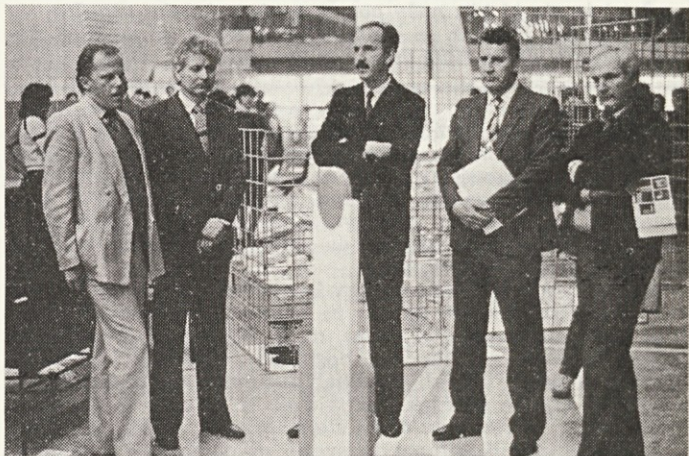
Franc Stele

V Ljubljani je še ena razstava, na kateri je s svojimi deli predstavljen naš sodelavec. V Potrošniško-informativnem centru razstavlja arhitekt Janez Golob svoja iskanja oblik v lesenih posodah. Tudi on je pustil lesu, da spregovori...

V informacijsko-dokumentacijskem centru za oblikovanje v Ljubljani so na ogled stari in novi dosežki sistema »L«, naše tovarne. Dosedaj smo morali potovati v Skandinavijo, če smo hoteli videti tako lepo razstavo...

Stoiovci (Gedrih, Uršič, Zakrajšek, Rogelj, Škrinjarič) med slovesno razglasitvijo najuspešnejših razstavljalcev na BIO 10 v Ljubljani. Brane Uršič je za Stol Kamnik prejel ZLATO MEDALJO.

BIO 10 — Profesor Niko Kralj v klepetu s Škrinjaričem, Zakrajškom in Uršičem...

Udeleženci slavnostne seje delavskega sveta smo se tako po njenem zaključku napotili proti bistriškemu jezu, kjer so nas že čakali godbeniki, slovnostno vzdušje, ob malo kasneje odkritem spomeniku dupliškim partizanom pa sta nas pozdravila predsednik Stolovega sindikata Maks Vukmir in slavnostni govornik Albin Vengust.

Odkritje spominskega obeležja

V času praznovanja 80-letnice Stola delavci Industrije poštstva Stol Kamnik niso pozabili tudi tistih, ki se niso v najhujših trenutkih odrekli svoji domovini, svoji tovarni. Bili so to delavci, ki so obliče in žage zamenjali za puške in pričeli oboroženo vstajo proti okupatorju.

V noči 17. julija 1941. leta so se zbrali zavedni delavci na »dupliškem jezeru« in začeli vstajo. V spomin na ta dogodek so delavci Stola postavili spominsko obeležje. Na svečanosti so se zbrali delavci Stola in krajan. O tem dogodku je spregovoril Albin Vengust, udeleženec tega dogodka. V svojem nagovoru je obudil spomin in dejal:

»Leto 1934 je bilo za dupliške delavce posebej pomembno. Tritedenska stavka v Remčevi tovarni in čeprav ne preveč enotno organizirani delavci, so vendarle preprečili predvideno drastično znižanje plač in odpust delavcev. Po stavki so se delavske sindikalne organizacije resnično okrepile v tovarnah Titan, Remec in Bonač. Nad 90 odstotkov sta šteli »rdeča« in »bela« sindikalna organizacija, medtem ko se »zeleni« niso mogli nikjer ukoreniniti. Enotnost delavskega razreda se je v Remčevi tovarni v letih 1937 do 1941 neoporečno stopnjevala. V teh letih je bila uspešno organizirana »rdeča« pomoč za špansko republiko in »ljudska pomoč« za družine zaprtih komunistov. Večkrat je bila popravljena kolektivna pogodba med kapitalistom Remcem in delavci, seveda v prid delavcem.

V letih 1938 in 1939 je imela partija preko svojih simpatizerjev že vidno vlogo pri mezdni gibanjih, raznih političnih akcijah in zadnji leti pred okupacijo v protidraginskih demonstracijah v Kamniku in napisnih akcijah v vseh okoliških vaseh.

V tovarni Remec je bil Franc Leskovšek organizator partijske celice in enako tudi v tovarni Titan. Celica v Remčevi tovarni je štela 5 članov, 6 kandidatov in navezani so bili še 4 Skojeveci in okoli 30 simpatizerjev. Člani Partije so na Kamniškem strogo izvajali direktivo slovenskega vodstva, da se morajo vključiti v vsa društva, kjer sodelujejo delavci. To je bilo posebej očitno v ŠD Virtus. Ogromna večina članov društva je bila v času narodove preizkušnje v vrstah aktivistov OF ali odšla v partizane. Posebej očitno so se člani ŠD Virtus odzvali klicu Partije in domovine 27. julija 1941, ko je 9 nogometnih igralcev I. moštva odšla v partizane. Takega primera ne pozna zgodovina NOB v Jugoslaviji. Moč Partije je bila posebej vidna pri organiziranju demonstracij v Kamniku marec 1941 proti podpisu pakta Jugoslavije s fašistično Nemčijo. V demonstracijah je sodelovalo okoli 1000 ljudi.

Po prihodu okupatorjeve vojske na Kamniško je pod vplivom nasilne propagande pete kolone veliko delavcev bilo zmedenih. Mislili so, da bo nacional-socializem prinesel več reda, kot ga je imela stara Jugoslavija in da se bo izboljšal socialni položaj delavstva. Res so bile boljše plače in tudi do dopusta smo prvokrat v življenju imeli pravico. In marsikdo je nosil kljukasti križ v gumbnici. Ta ugodna klima za okupatorja je bila sila kratkotrajna. Oholost nacistov, odprava slovenskih napisov, ukinitve slovenščine v javni rabi, preganjanje zavednih Slovencev in posebej slovenskih izobražencev, aretacija vidnejših delavskih zaupnikov in udinjanje politično ter moralno pokvarjenih ljudi v okupatorjevem aparatu so povzročili hitro upadanje navdušenja za »novi red«

in naglo se je krepila narodnostna in socialna zavest pri delavcih in vseh Slovencih.

Zato ne preseneča dejstvo, da je bil že v maju 1941 osnovan vojni revolucionarni komite za Kamniško okrožje. Komite so sestavljali Marjan Dermastja, Anton Šturm in Stane Žerovnik. Komite je delal v največji tajnosti, saj niso zanj vedeli niti člani partije. V dveh mesecih je vojni komite organiziral pet borbenih grup s približno 120 do 150 člani. Dupliška grupa je štela okoli 20–25 članov, kar naj bi bila nekako v velikosti bodoče partizanske čete. Tomo Brejc je kot inštruktor CK 25. julija 1941 na sestanku vojnega komiteja v Volčjem potoku prinesel sklep slovenskega poveljstva partizanskih čet, da se vstaja na Kamniškem začne v nedeljo, 27. julija 1941, ob polnoči. Na tem sestanku so bile podrobno obdelane vse organizacijske vojne priprave in narejen je bil akcijski načrt za vsako borbeno skupino posebej.

Pri borbenih akcijah je partizansko poveljstvo hotelo z rušenjem vseh komunikacij zadržati okupatorja v postojankah in ga nato napasti in uničiti.

V nedeljo, 27. julija 1941, popoldan je Tone Šturm imel z dupliško grupo pripravljani sestanek. Zbrali smo se v Volčjem potoku na produ ob Kamniški Bistrici. Bilo nas je okoli 17. Tone Šturm nam je povedal, da je osvoboditev izpod okupatorjevega jarma odvisna in možna samo z lastno borbo in v skupnem boju z ramo ob rami z Rdečo armado. Z bojem moramo začeti takoj. Biti moramo pripravljeni za odhod v partizane vsak trenutek. Člani Partije in Skoja so bili po sestanku še zadržani, dobili so nalogo, da vsakdo izmed njih obvesti svojo trojko in da bo zbor dupliške borbene grupe še danes pol ure pred polnočjo na Dupliškem jezeru.

Ob pol dvanajstih ponoči 27. julija so se začeli zbirati delavci Remčeve tovarne prav tukaj, kjer smo danes zbrani. Bilo nas je veliko, najbrž okoli 25. Dobili smo nalogo, da uničimo dupliški most in lažje poškodujemo električno centralo v tovarni; saj se bomo v šestih tednih zmagoslavno vrnili domov in bomo zopet delali, vendar bolj zase kot za druge. Oborožitev zbranih borcev je bila resnično klavrna. Imeli smo dve karabinki, lovsko puško in tri pištole ter nekaj ročnih bomb. To je bilo dovolj za najbolj borbene tovariše. Nekateri pa so se, videč skromno oborožitev, potihem razgubili. Kar nas je ostalo, smo odšli v prvo partizansko akcijo. Med desetorico partizanov samo Tone Šturm in Mirko Jerman nista bila delavca iz Remčeve tovarne.

V nemških dokumentih iz tistih časov beremo, kako okrožni politični vodja piše svoji vrhovni komandi, da v Kamniškem okrožju politična situacija ni ugodna. Komunistične vodje so organizirale grupe banditov, med katerimi je veliko narodno zavednih Slovencev. Okupatorji so že v prvem tednu Kamniške vstaje spoznali, da se začenja v Sloveniji vse-ljudski osvobodilni boj.

Štiri leta so bila potrebna do končne zmage; držali smo del obljube, po šestih tednih smo se vrnili v Remčevo tovarno in jo zažgali; začel se je boj za življenje in smrt.

Ob koncu je tov. Albin Vengust odkril spominsko obeležje, na katerem so vklesane črke: »Delavcem Stola, ki so 27. julija 1941. leta odšli v partizane.«

Franc Pestotnik

Dupliški partizan in družbenopolitični delavec Albin Vengust je odkril spomenik prvim našim partizanom, ki so prav s tega mesta odšli v boj proti okupatorju.

Slovesen dogodek ob Stolovi 80-letnici in spomenik, ki so ga prevzeli v skrb naši mladinci in mladinke, naj bo v spomin tudi kasnejšim rodovom, da niso bili Dupličani in okoličani vedno le dobri delavci, temveč tudi borci za svoje narodnostne in delavske pravice.

Predsednik skupščine občine Kamnik tov. Anton Ipavic je posebno pohvalil naš uspešen izvoz in prizadevanja, da ga še povečamo. Rekel je, da taka stremiljenja zaslužijo spoštovanje in priznanje.

Tov. Ipavic je bil zadovoljen, ker dobro delamo in spoštujemo predpise in zakon o združenem delu. Zadovoljen je bil tudi, ker so se naši osebni dohodki popravili, prav tako tudi zaupanje v vodstvo. Samoupravljanje je dobilo nove, pozitivne smer-nice, kolektiv pa socialno varnost.

V našem razstavnem prostoru v upravni stavbi so se srečali naši sedanji in nekdanji vodilni delavci. Ob velikih izkušnjah, znanju in praksi, ki je vse to pogojevala, je bilo marsikaj povedati.

Ko so bili na seji delavskega sveta končane uradne slovesnosti in govori, se je za besedo prijavil direktor Lesnine tov. Brglez. Rekel je, da je Stol med največjimi in najuspešnejšimi lesnimi tovarni v Sloveniji in s tem tudi vodilni nosilec razvoja. Dejal je, da take delovne organizacije zadolžuje skupen ugled, zato je v njihovem interesu, da tudi naprej dobro delajo in sodelujejo.

Delo v temeljni organizaciji Sedežno pohištvo

Tri četrtine leta je prekratek čas, da bi lahko ocenjeval uspehe ali neuspehe, ki jih dosegam z opravljanjem del in nalog direktorja tozda Sedežno pohištvo. Ocenjevanje je tudi sicer boljše prepustiti za to poklicanim. V pričujočem sestavku bom predstavil gospodarski položaj naše temeljne organizacije, prav je tudi, da povem nekaj stvari o investicijah, ki so v zaključni fazi ali so že zaključene ter o načrtih v prihodnje.

V začetku leta smo si na samoupravnih organih zastavili cilje po Programu usmeritev za l. 1984 in 1985, ki jih uresničujemo. Do polletja smo uspeli odpraviti neskladja med primarno in finalno proizvodnjo, ki so bila prisotna zaradi predhodnega forsiranja proizvodnje obeh finalnih poslovnih enot. V tem obdobju in v manjšem obsegu še sedaj, se je proizvodnja trgala tudi zaradi pomanjkanja nekaterih materialov kot so zračno suh les, iveral, laki, lužila, lepila in drugo. Reči moram, da so se sodelavci v nabavi močno prizadevali omiliti ta pomanjkanja. Občasno so prisotne težave pri izdelavi posameznih artiklov, ker le-ti iz različnih vzrokov niso planirani v PE z zamiki. Fizični obseg proizvodnje je še vedno v porastu, ob polletju je bila 11-odstotna rast za obdobje januar—avgust pa 17-odstotna. Produktivnost je večja za 14 odstotkov. Trend zmanjševanja zaposlenosti se je ustavil. V mesecu avgustu je naša temeljna organizacija štela že 573 sodelavcev. Razmerje med celotnim prihodkom in porabljenimi sredstvi bo potrebno izboljšati. Doseganje norm je okrog 118-odstotno, povprečni neto OD v mesecu avgustu pa 27.091 din. Povečati bo potrebno dohodek na delavca.

Letošnjo pomlad smo pričeli z investicijskimi deli v večjem obsegu ravno v naši temeljni organizaciji. Preselili smo skladišče repromaterialov in s tem izpraznili prostor pod oddelkom grobega razreza za namestitve transportnih trakov in drobilca kosovnih odpadkov. Sicer je ta prostor namenjen tudi za skladiščenje decimiranega lesa. V oddelku grobega reza smo v celoti mehanizirali transport odpadkov in prenovili odsesovanje ter električno inštalacijo. V oddelku za struženje pa odsesovanje. Nov Moldov sistem, ki ga pri nas izdeluje firma Sop Krško, ima med drugim prednost, da vrača topel zrak v prostor.

Na drugem delu tovarne smo ta čas zgradili betonski silos, ki bo v poletnih mesecih lahko akumuliral napadle odpadke. V zimskem času bomo s tem kurivom povsem nadomestili drag mazut. Z izgradnjo silosa je firma SCT precej zakasnila, zaradi česar se je izgradnja in zlasti zagon novega sistema drobljenja in transporta odpadkov, precej odmaknil. Na žagi so delavci in vodstvo vložili veliko energije, da so kljub ročnemu transportu povečali dnevni pretok razžagane hlodovine. Še posebej je bilo to pomembno, ker je bila zimska dobava hlodovine za en mesec zamaknjena v pomlad. Že pred kolektivnim dopustom so delavci grobega reza, struženja in krivilnice z delovnimi sobotami nadoknadili en teden, kar je bilo potrebno za kasnejši nemoten potek investicijskih del.

Zgrajeni in preizkušeni sta komori za sušenje žaganega lesa, adaptacijska dela starih sušilnic so v teku. Oba sistema bosta oskrbovana s toplovodnim ogrevalnim medijem in krmiljena avtomatsko. Stare sušilne naprave so bile dotrajane in se z njimi ni dalo solidno sušiti, saj vemo, da smo imeli, zlasti pri plemenitejših lesovih, ki so zahtevnejši za sušenje, veliko težav pri vzdrževanju približno primerne klime. Za intervencijsko sušenje in sušenje debelejših kosov, namenjenih za zahtevnejše elemente izdelkov, bomo ob zunanjem zidu sušilnic, inštalirali vakuumsko sušilnico. Za to delavci SCT prav sedaj končujejo kanalizacijo in temelje.

Letos smo postavili v naši tovarni že kar nekaj novih strojev in naprav. Prečni hlodovni transporter z izmetalno napravo že s pridom uporabljamo. Čelni in bočni viličar ter stroj za spajanje furnirja so že vključeni v proizvodni proces. Krožni žagi z vmesnim transporterjem sta pripravljeni za proizvodnjo masivnih sedežev. Tozd 5 je lepo preuredil stikalnico za omenjene sedeže. S preureditvijo starih sušilnih kapacitet in z izdelavo ter montažo nekaj manjših pomožnih strojev, bo stekla proizvodnja masivnih sedežev.

Stroj za nanos lepila, brušenje masivnih sedežev, stroj za prižagovanje mozničarjev in rezkanje ter elektronsko

krmiljeni rezkar prav sedaj montirajo. Z zgraditvijo lope ob PE-8 in nabavo nekaterih manjših naprav bomo investicijski plan v celoti izpolnili. Poudarim naj, da vse to uspešno vodi Sektor za razvoj tehnologije in investicije z aktivnim delom tozda 5.

Do konca letošnjega leta moramo narediti v polletju za 10 odstotkov povečani plan realizacije. To nam bo uspelo z doslednim izpolnjevanjem operativnih planov. S takim delom bomo tudi pri osebnih dohodkih lahko sledili inflacijskim tokovom.

Pregledali bomo dinamiko prodaje vseh artiklov in slabo prodajane pospešeno prodali. Ob tem se bomo odločili za ožji program, ki bo tržno zanimiv in ga bomo v proizvodnji z večjim deležem izdelovali do konca. S tem bomo zmanjšali zaloge gotovih izdelkov in vrednost nedokončane proizvodnje. Z urejenim planiranjem manjšega spektra artiklov, zlasti pa še z minimalnim naknadnim poseganjem v operativne plane, nam bo omogočen hitrejši pretok proizvodnje, večja urejenost in sinhronizacija delovnih procesov, skratka, racionalnejša proizvodnja.

V prihodnjem letu naj bi povečali delež pozitivnega izvoza in to tako, da bomo izdelali več že sedaj dobro plačanih stilnih stolov, opustili izdelavo enostavnih kolonialnih stolov in namesto teh izdelovali stole tipa windser ter stole z masivnim sedežem. Nadalje naj bi delali lameliran in rex program v večjem obsegu. Z ureditvijo strojnega brušenja robov miznih plošč z nalimki, bi tudi tovrstno proizvodnjo lahko povečali. Po informacijah izvoznega oddelka je zanimanje za takšne mize na zunanjem trgu stalno prisotno. Lahko na kratko povzamem in rečem, da bomo prihodnje leto delali več zahtevnejših programov, ki bodo morali biti kakovostno izdelani z več domačega znanja, pa naj bo to oblikovnega kot tudi tehnološkega.

Z dobrim delom in prizadevanjem slehernega sodelavca v proizvodnji, s skrbnim ravnanjem z materiali, s tvornim sodelovanjem s sodelavci iz strokovnih služb ter s sodelavci iz drugih tozdov, bomo tudi v prihodnje lahko uspešno delali.

Feliks Škrlep

Stolova sobota

Druga sobota v septembru je bila »Stolova«. Tistega dne smo delavci Stola proslavljali častiti jubilej — 80 let DO Stol. Praznovanje te obletnice poteka že več mesecev z raznimi prireditvami. Splošno praznovanje vseh pa je bilo v soboto, 8. 9. 1984, na Duplici, ko smo delavci Stola praznovali 80 let uspešnega dela.

Dopoldan je bil namenjen predvsem uradnemu delu proslavljanja in različnim prireditvam: razstava naših izdelkov, sprejem poslovnih partnerjev, svečana seja delavskega sveta DO in odkritje spomenika na jezcu.

Popoldan pa je bil namenjen splošnemu praznovanju in veselju delavcev na pikniku, ki je bil na nogometnem igrišču Virtusa.

Za prijetno razpoloženje je skrbel ansambel Modrina in pevec Gregorič, ki je očaral vse. Poleg ansambla sta nastopili tudi folklorni skupini iz otoka Cresca in Kamniške Bistrice.

Komisija za šport in rekreacijo je poskrbela tudi za vse tiste, ki se radi pomerijo v spretnosti in preverijo svoje telesne sposobnosti.

Izkazali so se lahko v naslednjih disciplinah: metanju kamenja, pikadu, vlečenju vrvi, teku v vrečah in teku na smučeh. Vse igre so privabile veliko gledalcev, ki so z burnim navijanjem pozdravljali nastopajoče. Na teh tekmovanjih smo spoznali tudi sodelavce iz Celja, ki so izkazali tudi na pikniku svojo moč in uspešnost. Prisotni so bili tudi Zagrebčani. Ostali člani naših Interierov zaradi oddaljenosti niso bili prisotni.

Vreme ni bilo ravno ugodno za piknik, ker je občasno tudi deževalo, a kaj, ko smo bili mi vsi bolj vztrajni od dežja. Kljub nekaj malim ploham smo ostali na pikniku in ob veseli glasbi in dobri jedi kljubovali vsem vremenskim neprilikam.

Seveda gre zahvala za tako dobro vzdušje tudi našim kuharjem, ki so se tudi tokrat zelo dobro izkazali in pokazali svoje sposobnosti.

Vsem, ki so sodelovali pri organizaciji piknika, gre zahvala, da je vse potekalo po programu in da smo vsi lepo proslavili visoko obletnico naše DO.

Jože Zupin

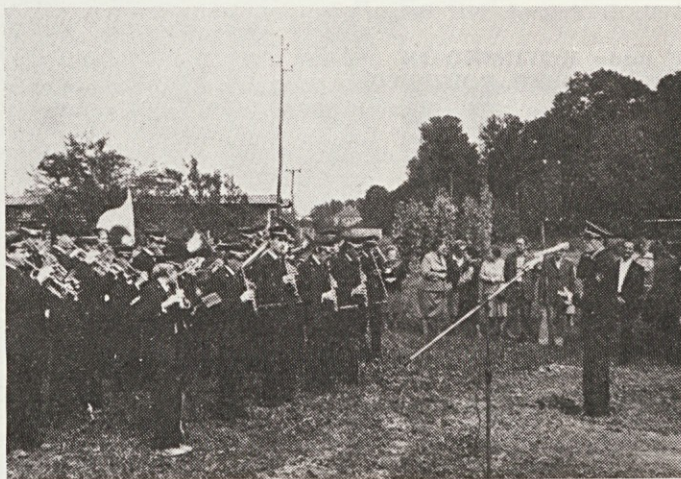
Sprejem gostov v avli upravne stavbe je bil že dobro uro pred slovesno sejo delavskega sveta. Naši delavci so sprejemali povabljene, med katerimi so bili poslovni partnerji, predstavniki sosednjih in tudi oddaljenih organizacij in drugi, ki jim Stol, njegov razvoj in delo, res nekaj pomeni.

Za izmenjavo dobrih namer je potreben stisk roke in nekaj kratkih besed, drugo pa je znano.

Tako je bilo tudi ob rokovanju naše odlične delavke v površinskem oddelku tozda 2, Mimi Andrejaš, z glavnim direktorjem, Borisom Zakrajškom.

Mimi je na delovnem mestu površinsko obdelala na tisoče polizdelkov, hitro in kvalitetno. Za izredno marljivo delo se ji je kolektiv zahvalil pred polno dvorano.

Ob nanovo odkritem spomeniku v čast prvim dupliškim partizanom, je zaigrala tudi godba pod taktirko Ernesta Kvartiča. Glasba se je razlegala po okolici in tudi čez bistriški jez in dala srečanju poseben slovesen občutek.

KADROVSKE SPREMEMBE

Delovno razmerje so sklenili

V tozdu SEDEŽNO POHIŠTVO

PETROVSKI VIDAN, KV natakar, PE 4

VOLKAR Peter, KV poh. mizar, PE 7
KOROŠEC Marjo, obdelov. lesa, PE 8, pripravnik

ZAMLJEN Sonja, NK delavka, PE 6
ČERNEVŠEK Janez, NK delavec, PE 7
RAVNIKAR Tone, oblikov. tehnik, PE 4
GOLOB Frančiška, NK delavka, PE 8
MLAKAR Anica, NK delavka, PE 7
VRTAČNIK Helena, NK delavka, PE 7
ŠPENKO Nada, NK delavka, PE 7
MAKŠE Vanja, NK delavka, PE 8
BERLEC Valentina, KV izdelov. galanterije, PE 7

MAJDIČ Marko, KV poh. mizar, PE 8, iz JLA
MEHOVIČ Zalifa, NK delavka, PE 8
SUBELJ Rado, obdelov. lesa, PE 8, pripravnik

ŽIBERT Aleksander, stroj. mizar, PE 7, pripravnik

ŽIBERT Sonja, NK delavka, PE 7
STOJKOVIČ Nebojša, obdelov. lesa, PE 7, pripravnik

KOVAČEVIČ Katarina, NK delavka, PE 7

ŠKVORS Ljubica, NK delavka, PE 6
MUC Jože, NK delavec, PE 4, iz JLA
ŠUM Branko, KV poh. mizar, PE 8, pripravnik

HVALE Olga, NK delavka, PE 7
POGAČAR Miro, lesni tehnik, PE 8, iz JLA

LUKŠA Snježana, NK delavka, PE 8
LJUTA Mehmed, NK delavec, PE 8
HRIBAR Jože, KV avtomeh., odpr. skl.
POHLIN Stanislav, RTV mehanik, PE 8

V tozdu PLOSKOVNO POHIŠTVO

MENČAK Robert, obdelov. lesa, pripravnik

LUNAR Marjan, obdelov. lesa, pripravnik

DOLINŠEK Marjan, KV poh. mizar, pripravnik

KRIŽMAN Stojan, obdelov. lesa, pripravnik

VRHOVNIK Damjan, NK delavec
GOLOB Primož, NK delavec

V tozdu KOVINSKO IN OBLAZINJENO POHIŠTVO

JERAS Anton, NK delavec, PE 5, iz JLA

ZUPANČIČ Branko, NK delavec, PE 5

V tozdu SLOGA MOSTE

JEŽ Branislav, KV natakar

JANEŽIČ Miro, KV poh. mizar, pripravnik

PINČIČ Marko, lesni tehnik, pripravnik

MALI Florjan, KV mizar, iz JLA

V tozdu TEHNIČNE STORITVE

ŠARC Franc, KV električar, pripravnik
PLEVEL Vinko, KV klepar, pripravnik
STREHAR Miran, KV električar, pripravnik

AMBROŽ Peter, KV avtomeh. iz JLA
POLJANŠEK Danijel, KV stroj. ključ., iz JLA

KLADNIK Andrej, KV električar, iz JLA

LAP Janez, KV stroj. ključ., pripravnik

V tozdu PRODAJA

STANKOVIČ Miodrag, ing. gozdarstva, Interier Beograd

V skupnih službah

VOUK Darinka, dipl. ing. arh.

Delovno razmerje so prekinili:

V tozdu SEDEŽNO POHIŠTVO

RODE Metod, NK delavec, PE 4, upokojen

ZUPANČIČ Marko, PK lesni delavec, PE 4

AHČIN Zofija, PK politirka, PE 8, upokojena

PEČEVNIK Irma, NK delavka, PE 7
VEIT Marija, PK politirka, PE 7, upokojena

TRDIN Amalija, NK delavka, PE 7, upokojena

BERGANT Frančiška, NK delavka, PE 6, upokojena

BOREC Ivanka, PK stroj. mizar, PE 8, upokojena

KLEMENC Terezija, NK delavka, PE 6, upokojena

VRANKAR Janko, NK delavec, PE 7
PAVRIČ Igor, ekonom. tehnik, odpr. skl., za določen čas

REPNIK Marija, NK delavka, PE 6, upokojena

KOŽELJ Antonija, PK delavka, PE 7, upokojena

RAZDEVŠEK Ana, NK delavka, PE 7, upokojena

POHLIN Jožefa, PK delavka, PE 8, upokojena

KONCULIČ Milenko, NK delavec, PE 4, za dol. čas

KRIŽANAC Ivica, NK delavec, PE 4, za določen čas

ŠTRLJIČ Milan, NK delavec, PE 4, za določen čas

RIHTER Mateja, NK delavka, PE 7

REPOVŽ Ivan, gradb. teh. PE 8

ŽAVBI Stanko, ekonom. tehnik, PE 8, za določen čas

RUPAR Tilka, NK delavka, PE 4, upokojena

ZVERATIČ Hasko, NK delavec, PE 4, za določen čas

V tozdu PLOSKOVNO POHIŠTVO

ŽARGI Anton, VK mizar, upokojen

V tozdu KOVINSKO IN OBLAZINJENO POHIŠTVO

POLJANŠEK Janez, NK delavec, PE 3
JAZBINŠEK Rozalija, NK delavka, PE 5, upokojena

MIHELČIČ Zvonko, KV natakar, PE 5
ŽAVBI Rado, KV voznik, PE 5

TURJACANIN Ljubomir, NK delavec, PE 3, za določen čas

SLAPNIK Draga, NK delavka, PE Motnik

V tozdu DELAVSKA RESTAVRACIJA

ŠKRJANEC Alojz, PK delavec, upokojen

KUHAR Terezija, NK delavka, upokojena

V tozdu PRODAJA

SAVIČ Lazar, tehnik, Interier Beograd

V skupnih službah

ŠKAFER Jože, NK delavec

TOPOLOVEC Danilo, ekonom. tehnik, upokojen

V tozdu TEHNIČNE STORITVE

JEGLIČ Franc, KV zidar, upokojen

RODE Ivan, KV zidar, upokojen

Oddelek
za delovna razmerja

»V pokoj bom šel, pa se tega že v naprej bojim. Tovarna mi je bila drugi dom.«

* * *

»Če ne moreš drugemu dobrega narediti, slabega mu ne delaj.«

Ivan Osolnik je najaktivnejši inovator v tozdu 2. Vedno premišluje, kaj bi se dalo izboljšati.

IVANU VIDMARJU V SPOMIN

Poznali smo ga kot mirnega, vestnega in dobrega sodelavca. Vedno nam je bil vzor delavca — človeka, kakršnega bi radi imeli na vseh delovnih mestih naše tovarne. Njegova delavnost je bila pravi vzgled marljivosti in discipliniranosti. Bil je pobudnik številnih idej in hkrati njihov realizator. Kot visokokvalificiran mizar je bil sprva vodja linij v tozdu 2.

Toda sčasoma njegovo zdravje ni bilo več tako trdno kot nekoč. Pokojni Ivan Vidmar je zato prevzel naloge nastavljalca strojev, orodjarja brusilca. Tovarna pa je ostala še vedno »njegova«, kot smo imeli navado reči, kadar smo se pogovarjali o njem in o njegovem odnosu do strojev in delu ob njih. Njegov značaj — po eni strani miren, nevsiljiv in hkrati občutljiv za dogajanja okrog njega — se je na drugi strani pokazal kot človek, ob katerem so tudi drugi delavci tozda 2 radi delali.

Zdaj ga ni več. Težko bomo zapolnili vrzel za njim; kdo bo prevzel skrb za naloge, ki jih je tako odgovorno opravljal? Se težje kot nam, njegovim sodelavcem, pa je njegovim domačim: ženi in otrokom. Mogoče jim bo vsaj malo v tolažbo in v spodbudo za pogumno prenašanje bremena krute usode to, da se bomo njihovega skrbnega očeta in moža tudi mi, ki smo z njim skupaj delali za stroji, vedno radi in s spoštovanjem spominjali.

Sodelavci

SMRT

Smrt..., kako si kruta!
kjer zamahneš s svojo koso
puščáš za seboj obup, trpljenje, grozo,
neusmiljeno kosiš.

Smrt..., kjerkoli se pojaviš,
s teboj so solze, grenko je spoznanje,
da je v hipu vsega konec,
da spet končano je življenje...

Smrt..., ne moreš razumeti,
da se v duši trga, da boli srce,
ko omahnejo roke nekoga,
ki so včeraj, danes še ljubile te.

Smrt..., ob misli nate srh me spreleti,
s teboj pogajanj in rešitve ni,
ko s hladno roko se dotakneš čela,
mrtvaški prt mi stkeš — o, smrt ti
bela!

M. M.

ZAHVALA

Ob prerani smrti naše drage **MARIJE BAVČAR** iz Duplice, se iskreno zahvaljujemo **DO Stol**, delavcem v **TOZDU 3** in **TOZDU 9** za podarjeno cvetje, tov. Perčič Andreju za poslovilne besede, pevcem za zapete žalostinke ter vsem njenim sosedom za vso pomoč in darovano cvetje. Hvala tudi vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ŽREBANJE NAGRADNE KRIŽANKE »STOL 80 LET«

V ponedeljek, 8. 10. 1984, se je stal uredniški odbor Glasila in izžrebal pravilne rešitve križanke.

Odbor za proslavljanje 80-letnice se je odločil, da so nagrade denarne in tako je žreb odločil, da so srečni dobitniki:

1. nagrada 3.000 din — AHLIN Milena
skupne službe
2. nagrada 2.000 din — KOVAČIČ Helena
tozd-9
3. nagrada 1.000 din — REDJA Mitja
skupne službe

tolažilne nagrade po 500 din dobijo:

Grabnar Vida, skupne službe
Končar Franc, tozd-2
Erzar Viktor, skupne službe
Senožetnik Marija, tozd-2

Nagrade dvignite pri blagajni!

V uredništvo je prišlo 105 rešitev. Veliko je bilo tudi nepravilnih. Preden smo dobili pravilno izpolnjeno križanko, smo potegnili 10 nepravilnih. V neki PE so izdelali original in ga razmnožili v več izvodih. Žal je bila rešitev nepravilna. Dobitnika sta izžreballi: Sonja Zorn in Dijana Rutar, poleg pa sta bila Ciril Sivec in Franc Pestotnik ter direktor splošnega sektorja Janko Gedrih.

Vsem dobitnikom čestitamo.

Franc Pestotnik

KJE JE NAŠE DOSTOJANSTVO?

Kruta usoda je iztrgala iz naših vrst dolgoletnega sodelavca Ivana Vidmarja. Zaposlen je bil kot brusilec v tozdu 2. Od njega smo se poslovili na pokopališču v Komendi. Navada je, da bi nekdo izmed njegovih sodelavcev spregovoril v slovo nekaj besed in se mu

Thonet stol, če je pravi, ima samo eno obliko. Oblikovan je zelo preprosto. Ob natančnem gledanju njegovih krivin se nam zazdi, da ima tisoč oblik, vse pa se zlivajo iz ene v drugo.

Če stopimo za stol in ga pogledamo proti sedežu, imamo naslednjo predstavo.

(Sliko je posnel Franc Stele).

zahvalil za njegovo delo, ki ga je vložil skupaj z nami. Na njegovem pogrebu teh besed ni bilo.

Ali je res težko najti ob odprtem grobu sodelavca za par toplih besed?

Je človek res tako malo vreden!

Štefan Recek

V SODOBNO GASILSKO TEHNIKO SPADA TUDI VODNI TOP, KI Z VELIKO MOČJO PRŠI RAZPRŠENO VODO V POŽAR.

DRUŽBA NAMENJA USPOSABLJANJEM GASILSKIH DRUŠTEV VELIKA SREDSTVA — ZA NAŠO SKUPNO IN OSEBNO VARNOST PRED POŽAROM.

Iz razprave o inovatorstvu

Na pobudo problemske konference sozda Uniles in po sklepu IO SK DO Stol, je bil dne 26. 9. 1984 sklican razširjeni sestanek inovatorjev DO Stol, obratovodij DO, direktorjev tozdv in vseh, ki jih zanima problematika inventivne dejavnosti.

Razprave se je udeležilo 25 inovatorjev in drugih vabljenih. Seji je prisostvoval tudi glavni direktor ter predsednik občinskega sveta ZS tov. Franc Sikošek.

V uvodu je bilo iz primerjalne ankete z drugimi DO s področja gozdarstva in lesarstva ugotovljeno, da po številu prijav, po doseženi gospodarski koristi ter po izplačanih nadomestilih (nagradah) v letu 1983 ne moremo biti povsem zadovoljni. Tako je imel na primer Meblo v letu 1983 165 predlogov, gospodarsko korist 23.162.187 din ter izplačana nadomestila 830.107 din (3100 zaposlenih); Alples 96 predlogov, gospodarska korist 7.871.631 din ter izplačana nadomestila 524.556 din (960 zaposlenih); in Stol 16 predlogov, gospodarsko korist 557.655 din ter izplačana nadomestila 71.648 din (1540 zaposlenih).

Stol je bil po številu prijav po tej anketi med 35 DO na osmem do desetem mestu, po doseženi gospodarski koristi na desetem mestu ter po številu inventivnih predlogov na 100 zaposlenih na 17. mestu.

Glede na gospodarsko korist je bil dosežen med anketiranimi DO odstotek izplačil 5,9, v DO Stol pa je bil 8,8 odst.

Ugotovljeno je bilo, da se je stanje letos popravilo, saj je bilo do sedaj predloženih v Stolu že 28 predlogov, ugotovljena gospodarska korist znaša 2.649.611 din ter nadomestila oziroma nagrade znašajo 166.089 din.

V razpravi so sodelovali predvsem inovatorji, ki so ugotovili, da zavira inovatorstvo v Stolu predvsem zavist ter nestimulativno nagrajevanje inovatorjev. Inovatorji so z idejami sami, nimajo dovolj pomoči strokovnih služb in neposluh nadrejenih.

Tov. Sikošek je opozoril navzoče, da je potrebno pri inovacijah predvsem zasledovati gospodarsko korist, večji dohodek tozdv in DO. Potrebno pa je tudi razčistiti, kaj je delovna dolžnost, kaj pa je inovacija.

Poudarjeno je bilo, da nagrade za inovatorje niso dovolj stimulativne, da je potrebno kreativno delo v Stolu bolje nagraditi.

Podatki tudi kažejo, da so na področju inovacij uspešnejše tiste DO, ki imajo dobro organizirano inovacijsko dejavnost ter imajo poleg komisije za inovacije tudi referenta (službo) za inovacije, ki se poklicno ukvarja s to dejavnostjo.

V nadaljnji razpravi je bilo ugotovljeno, da je velik problem tudi prenos znanja in idej med temeljnimi organizacijami.

Inovatorji so izrazili mnenje, da bi potrebovali večjo podporo pri njihovem delu.

Od večje moralne in materialne stimulacije, pa do pomoči pri prijavah izboljšav, spodbujanju, dodelavah, dokumentaciji itd.

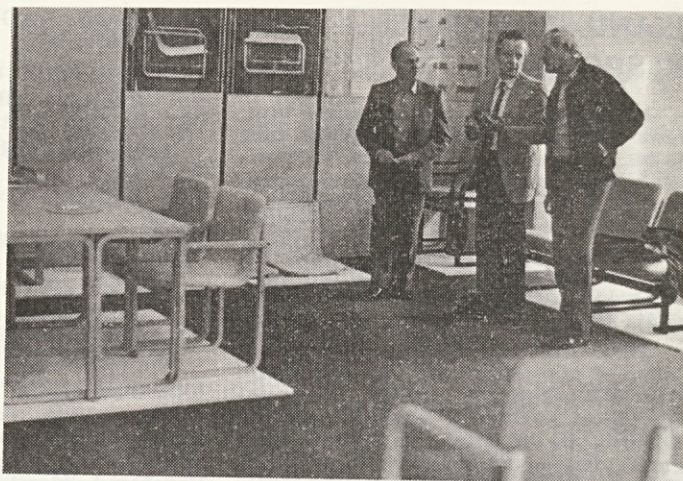
Razprava je pokazala, da so z osnutkom novega pravilnika o inovacijah, ki je v javni razpravi, seznanjeni le malo-kateri ter, da bi bilo smiselno organizirati javno razpravo ter da po PE enotah in tozdihi dobro pregledajo osnutek, ter posredujejo svoje pripombe Splošnemu sektorju.

Priporočeno je bilo, da v novem pravilniku zagotovi čimbolj stimulativna posebna nadomestila oziroma nagrade ter da naj se prouči, ali je za sprejem potreben referendum.

Skoraj vsi razpravljalci — inovatorji so izrazili mnenje, da bi potrebovali v Stolu referenta za inovacije, ki bi pa jim tudi pomagal pri njihovem delu in jih spodbujal.

Na koncu razprave je bil sprejet sklep, da naj se določi delovna skupina, ki bo zbrala zaključke s te razprave ter predlagala vodstvu DO predloge za spodbudnejše nagrajevanje inovacij ter boljše organiziranje inovacijskega dela v Stolu.

Matjaž Drčar

Naši ljudje imajo veliko smisla tudi za oblikovanje celotnega ambienta, ne le posameznih izdelkov. Razstava IDCO je simfonija lepega pohištva.

Med nagrajenci za vestno in požrtvovalno delo v kolektivu so bili naši številni delavci.

Direktor Boris Zakrajšek je od srca stisnil roko Ivanu Repovžu, mojstru v mizarni.

Glavni del praznovanja Stolove 80-letnice je za nami. Ostal je spomin na delo, uspehe, tudi na težave. Ostal je lep spomin na Stolov 8. september 1984, ko se je na nogometnem igrišču v Šmarci zbralo izredno veliko naših delavcev in upokojencev. Bili so veseli in srečni. Radi so bili skupaj. To je dokaz, da bo naša želja po skupnem delu in uspehih živela tudi v bodoče.

Veselemu razpoloženju na gornji sliki dodajmo misel, da pravega dela in sodelovanja brez medsebojnega zaupanja in dobrih odnosov ne more biti.

Izlet planinske sekcije Stol

Planinska sekcija je ob Stolovem jubileju izbrala za cilj letošnjega planinskega izleta najvišji vrh kraljestva Zlatoroga — Triglav. Ta gora je kljub okovanosti v številne kline, jeklenice, jeklene stopnice in velike množice, ki jo »osvajajo«, še vedno ena najlepših v Julijcih, velika tiha želja vseh, ki še niso bili na njenem vrhu. Zato, da bi Triglav obiskali v manjši gneči, kot je preko poletja, je bil izlet planiran v zgodnji jeseni, ki je ob lepem vremenu v gorah eno najlepših letnih obdobji. Zanimanje za izlet je bilo veliko, število prijav je presenetilo tudi nas same, zato smo poleg domačih, za pomoč pri vodenju zaprosili tudi nekaj reševalcev iz Planinskega društva Kamnik, si zagotovili prenočišča v planinski koči na Doliču, predhodno pregledali stanje poti okrog Triglava in celotno pot našega izleta. Za prevoz je bilo treba naročiti kar dva avtobusa. Tudi vremenski obeti so bili zadnje dni pred odhodom še kar zadovoljivi. Ko je prišel dan odhoda, je mnoge izmed nas prebudilo škropotanje dežja po strehi, ki pa je ponehovalo. Številni sodelavci z nahrbtniki pred upravno zgradbo in prihod avtobusov so nas opogumili, da uresničimo vsaj kak rezervni cilj.

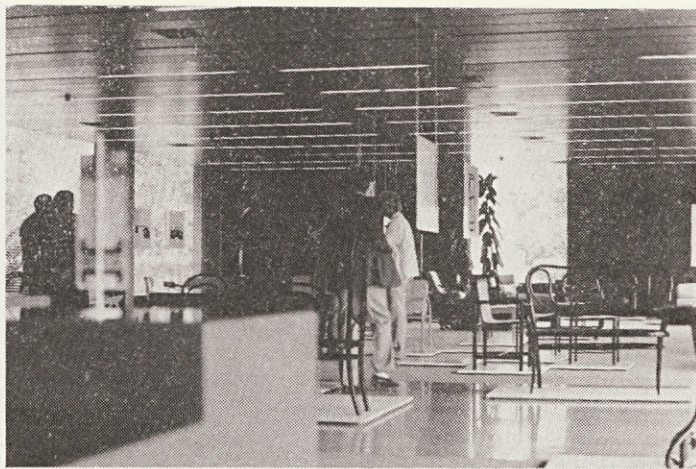
Preko Bleda smo se pripeljali na Pokljuko, na Rudno polje, kjer pa je rosilo, zato smo izvlekli dežnike in pelerine in dolga vrsta 63 planincev je mimo ogromnih poključkih smrek krenila proti Vodnikovim koči. Dež je vztrajno padal, vendar ni motil razpoloženja, kvečjemu razgled. Ko smo se približevali Vodnikovim koči, so nas že presenetile prve snežinke. V koči smo se osušili in preoblekli, snežena pobočja nad kočo pa so dokončno odločila, da je nesmiselno riniti naprej, saj je snežna odeja proti Planiki naraščala, z njo nevarnost snežnih plazov, vzpon na vrh pa v takem vremenu sploh ni priporočljiv. Zato nas je zanesljivi vodnik in šegavi sopotnik Franček Mulj vodil po vedno bolj zasnženem Velem polju proti koči na Doliču. Markacije so se pod snegom vedno bolj skrivale, tako, da je »generalka«, ki je bila teden dni prej, prišla kar prav. Planinsko vodništvo je nasploh kočljiv kader. Poleg popolnega poznavanja steza in poti je vodnik odgovoren za vse, ki mu sledijo. Ta odgovornost zadnje čase ni le na papirju, saj je predvsem tudi kazenska odgovornost v primeru nesreče, kar pri tolikšnem številu planincev, kot je bilo, denimo, nas, niso mačje solze.

Razliko med sončnim, toplim dnevom, z velikimi markacijami na poti, ter megleno, belo planjavo pred seboj pozna le tisti, ki obiskuje gore tudi pozimi. Zimski del smo tokrat spoznali tudi mi. Nas, še vse poletne in dolinske, je prehod v pravo gorsko zimo, presenečal, saj je bilo to prvo srečanje z novim belim pokrivalom, ki ga v dolini ne bo še tako kmalu. In vse to 22. septembra! Kar iz tal, pravzaprav snega, je naenkrat zrastle pred nami koča na Doliču (2151 m). Tu smo presenetili oskrbnico v prazni koči. Ko smo se nastanili, nas je bilo ravno prav za veliko jedilnico. Ogrelimo smo se, okrepčali in na koncu zapeli. Večkratni ogledi vremena niso kazali izboljšanja, le za nekaj hipov se je prikazal beli Triglav, prek njega so hiteli megleni valovi.

Po stezi, ki sva jo naslednji dan zgodaj zjutraj puščala za seboj z Lojzom, se je skupina povzpela na najvišjo točko naše poti — sedlo Hribarice (2358 m) ter pri tem, prav tako kot midva, prisostvovala velikemu odpiranju meglene kose proti Planiki, Tošcu in Droškim vrhovom. Kot da nam je narava pokazala preveč, se je modrina kmalu zagrnila, edini smerokaz je ostala ozka gaz v snegu, ki nas je pripeljala do prvega jezera v Dolini sedmerih jezer, kjer je snežna odeja začela izginjati. Kdor je videl Sedmera jezera v soncu, se tja rad vrača. Mi nismo imeli te sreče. Kljub temu je bila modrozeleno globina Velikega jezera lepa. Kar dolgo smo hodili, dokler se ni prikazala koča pri Sedmerih jezerih, odkoder smo se po krajšem počitku napotili po stezi med morjem ruševja proti Komni. Daljše deževno zatišje je pričelo nadmeščati »primanjkljaj«, da bi se, ko smo bili pod streho v Domu na Komni, spremenilo v pošteno, obilno — prava beseda je najbrž povodenj, ki nas je zalivala do koče pri Savici. Beli slapovi s Komaršce so dopolnjevali ta vodni koncert. V koči smo iz nahrbtnikov potegnili suhe rezerve in se zavrteli ob zvokih harmonike. Najstarejša udeleženca izleta sta prejela knjigo Planinski vodnik po Julijcih in Karavan-kah.

Kljub utrujenosti in smoli z vremenom nas je na poti domov spremljalo veselo razpoloženje. Upamo, da nam bo prihodnje leto vreme bolj naklonjeno.

Planinska sekcija STOL

Na razstavi starih krivljenih izdelkov in Stolovih izdelkov iz pred desetletij do danes se je v času našega praznovanja zvrstilo veliko obiskovalcev.

Spodnja slika pa je bila posneta prav na dan praznovanja, ko za številnejši ogled pravzaprav ni bilo pravega časa. Na programu je bilo še toliko drugega, vsemu pa se ne da ustreči.

Organizatorjem in pripravljalcem razstave moramo dati vse priznanje. Zares temeljito so poiskali staro in novejšo pohištvo in potrebne podatke.

Folklorna skupina Kamniška Bistrica je z lepimi plesi in lepimi narodnimi nošami pričarala gledalcem na skupnem Stolovem srečanju zajeten sveženj domačnosti, gorenjske biti in naše poskočne, alpske glasbe.

Plesalci so poleg plesa prikazali tudi stara ljudska dela, seveda vse na šaljiv način.

Na Stolovem srečanju so bili zelo prijetno doživetje ljudski plesalci z otoka Cres. Plesali so na piščal, ki je bila vdolana v ovčji meh, oblečeni pa so bili v stare, skoraj v celoti doma izdelane obleke.

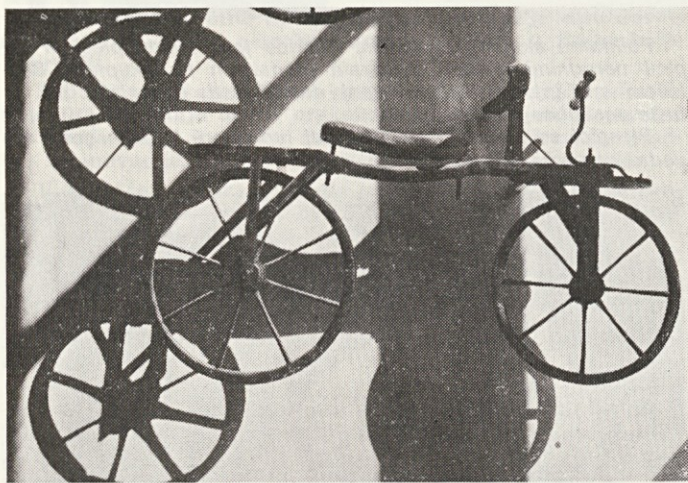
V plesu se je odražala preprostost, neposrednost in veselje.

Ditova strokovna ekskurzija v Münchnu

Društvo inženirjev in tehnikov je 28. in 29. septembra organiziralo strokovno ekskurzijo v München. Prvi dan smo si ogledali firmo BASF ELASTOGRAN—POLYURETHAN GRUPPE. To je firma, locirana severno od Münchna, s katero že dvanajst let naša DO uspešno sodeluje. Prav v tej firmi smo dobili prve strokovne nasvete pri proizvodnji poliuretanskih školjk in blazin, v zadnjem času pa tudi za vlivanje poliuretanskih robov pri oplemenitju ivernih plošč oziroma iverala. Imeli smo priliko videti vse najnovejše raziskave njihovega odlično opremljenega laboratorija za področja uporabe poliuretanskih mas v najrazličnejše namene, v zadnjem času pa tudi uporabo različnih odpadkov z majhnim odstotkom dodatka poliuretanskih mas. Ravno v času našega obiska so preizkušali model za DO Novooprema iz Slovenj Gradca.

Tudi v Münchnu ne manjka pouličnih glasbenikov, ki jim takole pade kakšen dinar, pravzaprav marka... (foto: F. Stele)

Skoraj ni predmeta, ki bi se ga v münchenskem Tehničnem muzeju ne dalo videti. S temle biciklom bi bilo težko zmagati na Giro d'Italia, pa tudi za vožnjo v službo bi ne bil preveč primeren — zažgal pa bi... (foto: F. Stele)

Model bo služil vlivanju tapet pri vratih za nov model avtomobila golf, ki jih bo izdeloval sarajevski TAS. Še zanimivejše za nas je bilo vlivanje blazin iz mehke poliuretanske mase, ki jih vlivajo obenem s posebnim blagom, tako da klasično oblažjenje sploh odpade. Dekorativno blago mora biti dovolj elastično in takšne gostote, da masa ob vlivanju ne prebija.

Tole je pa menda bilo že na gorivo. Danes bi s takim brezbrzincem krepko plačal kazen, saj še luči nima... (foto: F. Stele)

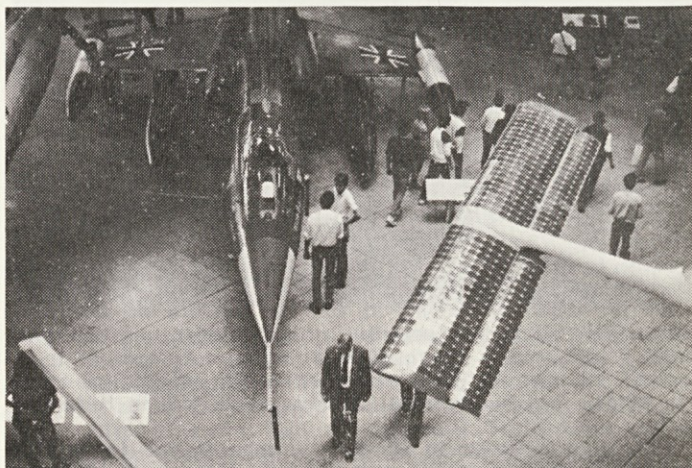
Najzanimivejša pa je bila tehnologija za ponovno uporabo odpadkov iprena, ki nastajajo pri krojenju tega materiala. Kosmičen ipren z dodatkom posebne poliuretanske mase (B — komponenta ima daljši odprti čas) lahko uporabimo za izdelavo blokov ali končno oblikovanih polizdelkov iz kosmičev. Pri tem je dodatek poliuretanske mase majhen (od 7 do 10 odstotkov). Zelo preprosta je tudi naprava za mešanje kosmičev z obema komponentama poliuretanske mase. Z njihovimi strokovnjaki smo se dogovorili, da bomo v kratkem času napravili preizkuse za omenjeno predelavo kosmičev v naši DO.

Pri izdelavi robov za iverne plošče smo videli, da so le-ti lahko najrazličnejših in najzahtevnejših oblik. Pokazali so nam tudi uporabnost poliuretana v za nas malo manj znane namene: talne obloge, izolacijske plošče za fasade. Izdelane so iz raznih odpadkov gume, blaga in drugih odpadnih materialov. Te materiale izdelujejo z izredno majhnim dodatkom poliuretana (okoli 5 odst.). Menim, da o gospodarnosti takšnih postopkov ni potrebno posebej puodarjati.

Zanimiva je tudi uporaba poliuretana za talne betonске premaze, za skladiščne in druge prostore. Premaz je izredno dobro odporen proti udarcem in mehansko obrabo.

Ob pozornem opazovanju smo lahko opazili, da med drugimi tudi mislijo na preventivno zdravstveno zaščito. Od vsakega modela posebej je bila napeljana ekshaustorska naprava. Vsi stroji za vlivanje PU — mase so bili visokotlačni. Z razliko od našega je pri tej tehnologiji precej zmanjšana uporaba sredstev za razmaščanje, pa še zastojev je manj. Menim, da je bil obisk firme zelo zanimiv, kajti v zadnjem času les zelo pogosto srečujemo v kombinaciji prav s poliuretanskimi dodatki.

Drugi dan je veljal ogledu tehničnega muzeja — Deutsche Museum — v Münchnu. Z zanimanjem smo si ogledali teh-

Tudi cela letala so razstavljen v muzeju. Tale je iz nemške flote... (foto: F. Stele)

Nazadnje pa še gasilska slika za lep spomin. Pred temle posnetkom smo prišli iz Tehničnega muzeja, po tem posnetku pa smo se odpeljali v domače kraje. Čeprav je bilo pozno sobotno popoldne, je sonce kar žgalo... (foto: F. Stele)

nološke dosežke skozi stoletja na vseh področjih: ladjedelništva, letalske industrije, avtomobilizma, proizvodnje lokomotiv in vagonov, starega pohištva, astronomije, fizike, elektronike, energetike, premogovništva.

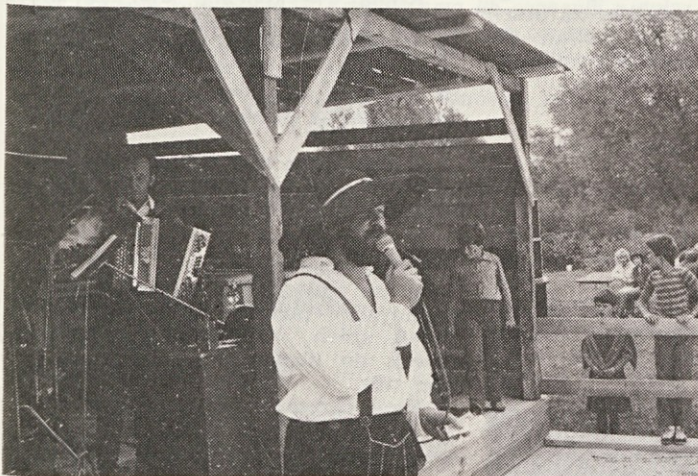
Bine Kladnik

Vlečenje vrvi ni mala stvar, posebno še, če v okolici kar mrgoli gledalcev.

Obe nasprotni strani sta prišli za vrv z namenom, da zmaga, vedno pa se je to posrečilo le eni skupini.

Pa še ena stvar je velik problem pri vlečenju vrvi, to je prazna obleka, ki so jo »poraženci« skoraj gotovo zamazali.

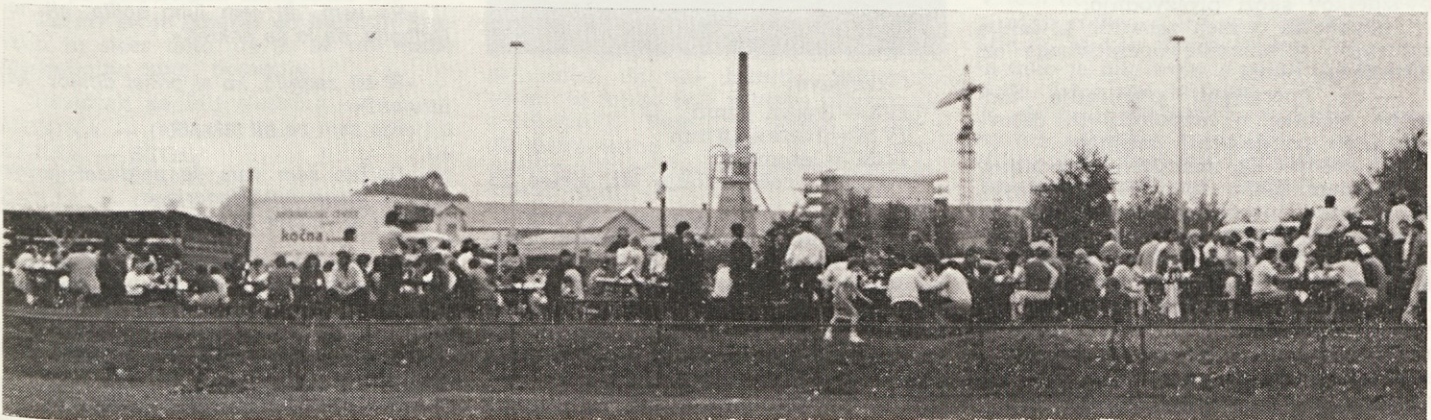
Franc Pestotnik je zares dober govornik in zna družbo dobro zabavati. Za Stolov piknik je bil oblečen v posebno obleko, ki je bila zelo podobna planšarski opravi v naših planinah.

Franc je razdri tudi kaj resnejšega iz naših sredin. Takim zgodbicam bi kak drug dan rekli, da so resne, na pikniku pa smo se jim smejali.

Na sliki je posadka naših delavcev, ki je na pikniku delila bone za jedačo in pijačo. Vsi so imeli veliko dela, posebno zato, ker so Stolovci ob zelo različnem času prihajali na skupno siavje.

Slikali pa smo jih potem, ko je bilo njihovo delo skoraj pri kraju.

Vsi, ki smo bili na slovesnem Stolovem srečanju, morda nismo pomislili, kako je vse to videti od daleč. Mimoidoči pa so to velikokrat opazili. Tako je storil tudi fotograf, ki je na celuloidni trak ujel raznovrstni živžav.

Ta dan je bil praznik za vse nas. Proslavili smo obletnico obstoja naše tovarne, dela in prizadevanj za boljše. V ozadju pa so bila delovna mesta, ki so v ponedeljek zjutraj vabila dobre delavce na novo delo.

Kdaj bodo planerji Stola planirali in spremljali proizvodnjo z računalnikom?

Planerji proizvodnje se vsak trenutek srečujejo z na prvi pogled težko rešljivim problemom: kako pravočasno priti do zadovoljivo točnih informacij, ki so jim potrebne.

Kot osnova za vse delo so jim — naj bi jim bile — realne in jasno posredovane »želje« prodaje.

Sledijo pa informacije, ki jih po uporabnosti lahko delimo v 4 skupine:

Informacije, potrebne za...

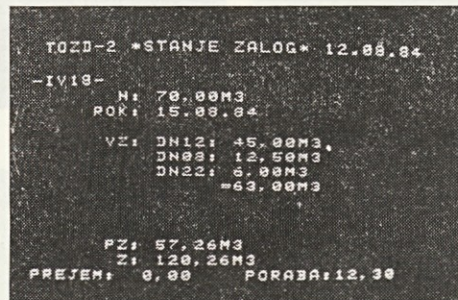
1. pravilno (količinsko in časovno) naročanje materialov,
 2. planiranje dela na daljše časovno obdobje,
 3. planiranje dela na krajše časovno obdobje — dekadno oz. tedensko),
 4. operativno planiranje,
- Posamezni podatki so uporabni za dela iz ene, dveh ali več zgoraj opisanih skupin, zato si jih oglejmo zbrane:

- stanje zalog posameznih materialov,
- naročanje in še ne prejete količine materialov,
- planirani roki dobav,
- planirane količine materialov, potrebnih za realizacijo, odprtih delovnih nalogov, zmanjšane za količino že porabljenih materialov po posameznih delovnih nalogih,
- vezane zaloge,
- podatki o pretoku materialov oz. polizdelkov skozi proizvodnjo,
- podatki o vseh zastojih, ki lahko zahtevajo spremembe operativnega oz. dekadnega plana,
- za operativno planiranje tudi točne podatke o razpoložljivih delovnih urah po delovnih mestih.

Na točnost oz. zanesljivost podatkov v glavnem lahko vplivajo le delavci, ki podatke sprejemajo, oz. zbirajo in jih posredujejo uporabniku. Na pravočasnost pa poleg njih vpliva tudi sistem prenosa podatkov. Rešitev je že dolgo znana in marsikje si planiranja in vodenja proizvodnje brez aktivne pomoči računalnika ne morejo več predstavljati. Pri nas pa smo v tem trenutku...? Naj povedo planerji.

V TOZD 2 je v času pričakovanja prave rešitve s centralnim računalnikom in terminali pri uporabniku, v preizkušanju sistem, ki sicer ne zadovoljuje vseh zahtev, kljub temu pa pri-

hrani veliko časa. Posredovani podatki so mnogo bolj ažurni kot doslej, precej je pa tudi takih, s katerimi obdelave na obstoječem računalniku ne posežejo.

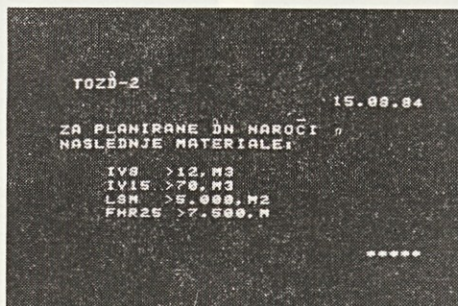

Glede na problematično preskrbo z materiali so za operativno planiranje zelo zanimivi podatki o stanju zalog. Slika prikazuje izpis podatkov za iverko debeline 18 mm, ki so veljali 12. avgusta za skl. 92. Okrajšave pomenijo:

N : naročena količina
VZ : vezane zaloge
DN : delovni nalog
PZ : proste zaloge
Z : celotna zaloga

Pod rubriko »Prejem« oz. »Poraba« pa se izpisuje vsota prejemov oz. porab v tekočem mesecu.

Že iz te slike je razvidno, da sistem potrebuje z nekaterimi izračuni oz. obdelavami podatkov. Še bolj je to razvidno iz naslednje slike.

Okrajšave:

IV8 = iverka 8 mm
IV15 = iverka 15 mm
LSM = lesomal
FHR 25 = robna folija Hr, širine 25 mm

V vsakem trenutku je možen izračun potrebnih naročil. V izračunu so upoštevane trenutne zaloge, saldo predhodnih naročil, signalne zaloge in potrebne (planirane količine materialov za vse delovne naloge v delu in šele odprte delovne naloge. Niso pa upoštevani planirani roki porab, kar pa pri današnjih razmerah trgovanja z osnovnimi materiali ne igra vloge. Posledica zadnjega faktorja se lahko pokažejo v trenutno prevelikih zalogah ali obratno.

Preizkušani sistem omogoča poleg omenjenih še preglede nekaterih drugih za planerje zanimivih podatkov. Kot zadnja zanimivost pa naj bo ta, da je glavni akter opisanega sistema žepni računalnik, tako da so vsi podatki in obdelave mogoče v vsakem trenutku na vsakem mestu, seveda brez izpisa na TV ekranu.

Nande Lah

»O sebi ni nikoli govoril slabega, vedno o drugem.«

* * *

»Danes ne moreš nikomur zaupati, prav nikomur. Toda hudo je, ker vsak tako pravi.«

* * *

»Ne vem, kakšen človek je. Vedno govori čez tiste sodelavce, ki jih ni zraven.«

»Sam moraš poizkusiti, potem boš pa razumel, da ni lahko.«

* * *

»Nisem naredil, čeprav nisem pozabil. Čakal sem nate, da me boš opozoril.«

* * *

Komaj je končala šolo, že se je znašla v tovarni. Delala je s fantom, ki ji je bil všeč in komaj osemnajst jih je imela, ko je bila noseča. Poročila se je, odšla od doma. Stanuje pri moževih starših. Posebno dobro se ne razumejo.

Hčerka joka v postelji in raste. Morda se bo zgodba ponovila že prej kot čez dvajset let.

* * *

»Veš, kakšen prasce si! V vsako stvar se vtikaš. Ne daš mi miru ne podnevi ne ponoči.«

»A sploh veš, kaj govoriš? Bodi človek do okolice, pa boš imel tudi sam mir.«

Vsak človek naredi kaj dobrega!«

Skleroza je prava groza

»Te sadike za rože sem ti pa jaz dala.«
»Kje pa, dala mi jih je Francka z Bakovnika.«

»Ne vem, ali sem juho solila, ali ne. Najbolje, da jo še enkrat!«

»Si bil zadnjič, ko si prišel domov, kaj utrujen?«
»Kje sem pa bil takrat?«

»Dolžan sem vam še petdeset jurjev, zadnjič nisem imel denarja.«
»Saj si vendar že vse plačal.«

»Katerega leta si rojena?«
»Pa veš, da več ne vem. Ali 1911 ali 1916.«

»Zakaj pa ne nosiš tiste obleke, ki ti jo je krojač popravil?«
»Popravil? Meni? Ne bi rekel...«

»Prihodnji teden bomo pa hišo lepo prebelili in nanovo uredili.«
»Ali nismo rekli, da bomo to opravili drugo leto?«

V mesecu avgustu je bila v Kamniku na pripravi ženska alpska smučarska reprezentanca. Dekleta so stanovale v hotelu Malograjski dvor, kondicijo pa so si nabirale na kamniških igriščih. V okviru programa so vadile tudi na Veliki planini, seveda zaenkrat še brez smučí.

V enem izmed prostih terminov so obiskale DO Stol Kamnik. V razstavnem prostoru jih je sprejel predsednik CDS Slavko Bergant, predsednik športne komisije Jože Okorn in direktor splošnega sektorja tov. Janko Gedrih.

Dekleta so si ogledala razstavi prostor in proizvodni program, ki jih je zelo navdušil. Kasneje smo jih seznanili z dejavnostjo Stola in njegovo zgodovino. Dekleta so ob tej priliki izrekle čestitke delavcem Stola ob njihovem prazniku »80-letnici Stola«.

Ob koncu so nam zaupale, da se v Kamniku zelo dobro počutijo in da bodo v naš kraj še prišle.

Franc Pestotnik

Vesele popotne dogodivščine

Vesele popotne dogodivščine dramske skupine Svoboda Duplica, ki jih je Franc Štebe kot kulturni animator in njen režiser prijetno in zanimivo nanižal v svojem sestavku, bodo objavljene v novembrski številki Glasila in našim bralcem popestrile praznovanje ob koncu prihodnjega meseca!

Metanje pikada je svojevrstna zabava. Na videz je zadeva sila preprosta in skoraj nemogoče bi bilo zgrešiti postavljeno tarčo. Toda puščica ne leti vedno naravnost in je potrebno meriti precej višje. Uspehom in neuspehom smo se od srca nasmejali, celo tekmovalci niso zaostajali za tem.

NOGOMETNI TURNIR V POČASTITEV NAŠE 80-LETNICE

Ob praznovanju visokega jubileja 80-letnice Stola je nogometna sekcija organizirala turnir, prvih pet najbolje uvrščenih ekip iz lanskega sindikalnega prvenstva občine Kamnik.

Po kratkem pozdravnem govoru in predstavitvi Stolare preteklosti in sedanjosti je glavni direktor tov. Zakrajšek vsem udeležencem zaželel veliko športnih ter navijaških trenutkov predvsem pa prijateljski in športni boj.

Turnir se je odigral po ligaških pravilih in sicer tako, da so se vse ekipe medsebojno tudi pomerile.

Rezultati so bili sledeči:

MENINA — GRADITELJ	1:3
ZARJA — STOL	4:0
TITAN — MENINA	4:3
ZARJA — GRADITELJ	0:2
TITAN — ZARJA	1:8
STOL — GRADITELJ	1:1
MENINA — ZARJA	0:1
TITAN — STOL	0:9
TITAN — GRADITELJ	0:0
MENINA — STOL	2:8

Končni vrsti red: gol razlika točk

1. ZARJA	13:3	6
2. GRADITELJ	6:2	6
3. STOL	18:7	5
4. TITAN	5:20	3
5. MENINA	6:16	0

Tekmovanje je potekalo brezhibno, v pravem športnem vzdušju, navkljub temu, da je nogomet temperamentna igra in zadnje čase pri nas tudi polna raznih nešportnih dejanj.

Prve tri uvrščene ekipe so prejele plakete, ki jih je izročil Predsednik komisije za šport in rekreacijo tov. Okorn Jože.

Finale turnirja je bil v delavski restavraciji, kjer so nam pripravili zakusko. Ob prijetnem pogovoru smo uspešno zaključili turnir in s tem prispevali vsaj kanček slovesnosti k jubileju, ki ga praznuje DO Stol.

Vsi prisotni so bili tudi mnenja, da bi vsaj enkrat letno in ne samo ob jubileju organizirali podobna srečanja, saj vemo, da vse hitrejši življenjski tempo še toliko bolj zahteva ukvarjanje z rekreacijo. Tudi s to obliko aktivnosti prispevamo k boljši in večji produktivnosti in obenem zadovoljstvu delovnih ljudi.

Vodja nogometne sekcije: Srečko Kralj

STOLOVI JUBILEJI

Ko smo slavili »50 let«, takrat bil precej drugačen dupliški je svet.

Nebotičnik je rojstvo dobil in Duplico najvišji krasil. Mi pa z Avseniki smo se veselili, peli in bili veseli, tja pozno v noč. So leta hitela naprej,

skladišče pred stolarno je raslo in se pripravljalo, da smo za »80-letnico« imeli za praznovanje prostora dovolj.

Veselo smo peli in pili in se zraven s piščancem mastili.

Čas se ne ustavi, hiti kar naprej, rastejo bloki na polju, ob cesti tovarna, da za »70-letnico« slavlje je bilo v njej. Nato še »75.« jubilej.

Bilo je veselo, se pelo, plesalo, da je odmevalo tja do Križa in Most. V tem desetletju se je »Hilton« zgradil, poznim rodovom v ponos naj bi bil. Minulo je kar mojih 30 let in tako je bilo treba s pokojnino začeti! Toda, kdor rad je vesel, je ob naši »80-letnici« zaplesal, zapel, zraven se dobro imel. Nihče lačen, ne žejen ni bil. Tako smo živeli teh trideset let z željo,

da dočakamo jih še dvakrat deset. Takrat slavila 100-letnica Stola bo. Mi pa želje imamo, da največ dočakali bi še zdravi, veseli in bi se še z vami v miru veselili. Samo, da bo dela in kruha dovolj!

Upokojenka Milka Krivorotov

Smo pozabili, da samo dobra hrana in pijača ne predstavljata pravega življenja? Življenje je sestavljeno še iz tisoč drugih stvari, ki so tako rekoč zastoni.

BALINARJI OB 80-LETNICI STOLA

Ob visokem ljubileju delovne organizacije Stol, so tudi športniki organizirali razna tekmovanja ter tako prispevali svoj delež k praznovanju naše delovne organizacije.

Praznična sobota, če se tako izrazim, je bila enkratna, saj se je zbralo preko 170 tekmovalcev v treh disciplinah in to v balinanju, malem nogometu in odbojki. Tekmovanja so se pričela točno ob predvidenem času in so trajala do 17. ure.

Balinarji, ena od najbolj množičnih sekcij v delovni organizaciji, je gostila igralce predvsem iz občine Kamnik ter ekipo BŠK — BUDNIČAR Količevo. Sodelovalo je šest ekip, razdeljene v dve skupini.

I. skupina:

STOL
BUDNIČAR
KS — DUPLICA

II. skupina:

VIRTUS

UPOKOJENCI TITAN

Končna uvrstitev ekip:

1. STOL
2. TITAN
3. UPOKOJENCI
4. BUDNIČAR
5. KS — DUPLICA
6. BŠK — VIRTUS

Podelitev priznanj za dosežena prva tri mesta, kakor tudi skromno pogostitev smo imeli v menzi delovne organizacije. Priznanja je podelil predsednik komisije za šport in rekreacijo v delovni organizaciji tov. Okorn Jože. Izrazil je željo, da bi se še večkrat srečali na športnih igriščih ter tako gojili prijateljstvo v športnem duhu.

Predvidevamo, da bo občinski sindikalni svet oziroma odbor za izvedbo občinskih sindikalnih iger spoznal, da bo potrebno v letu 1985 vključiti tudi to športno panogo v letni program. Po budo za to, pa so balinarji Stola predložili že v letu 1983.

Vodja balinarske sekcije
Marjan Prelovšek

Vsakomur je narava nekaj dala, nekaterim pa še veliko več. Pevec Alberto Grgorič, ki je sin slovenskih staršev v Argentini in že nekaj časa živi v Sloveniji, je zapel otožne in vesele pesmi, tudi take, ki jim pravimo »mehikanske«. Njegov posluh in glasbeno znanje sta izredna. Albertovo petje je marsikoga prikovalo na mesto.

24 UR BALINANJA NA DUPLICI PRI KAMNIKU

Poletno vreme omogoča vsem ljubiteljem balinanja razna tekmovanja, predvsem pa rekreacije in množičnosti.

Tako je BK — Virtus iz Duplice dne 17. 8. s pričetkom ob 17. uri organiziral drugi tradicionalni in edinstveni maraton med ekipama BŠK — BUDNIČAR iz Količevega, ter domačin BŠK — VIRTUS. To srečanje so balinarji iz Duplice organizirali drugič, saj je bil prvi maraton v Sloveniji na Količevem pri Domžalah. Takšno zблиževanje vseh ljubiteljev tega športa iz obeh občin Domžal in Kamnika, je samo plod dobrega sodelovanja in množično vključevanje ljubiteljev tega športa v rekreacijo.

Tekmovanja se je udeležilo štiriinštirideset tekmovalcev iz obeh klubov. Športni duh je pripravil vse nastopajoče k fer borbi ter gledalce k bučnemu navijanju za svojo ekipo. Končno se je izteklo 24 ur igranja. Rezultat, katerega sta si ekipi priigrali, pa je bil 225:146 plovov v korist BK — VIRTUS z Duplice pri Kamniku, kar je 9,4:6,1 punta na uro. S tem si je gostitelj zagotovil prehodni pokal in pokal v trajno last.

Omenjena kluba namreč nastopata v LOBZ šele drugo leto, vendar se tudi tu že kažejo rezultati sistematskega dela med pionirji, mladinci in člani. Upamo, da bomo v prihodnje še kaj več brali in slišali o klubih s podobnimi načrti.

Marjan Prelovšek

SPISA DUPLIŠKIH OTROK

Moja šolska torba

Torba je stvar vsakega učenca. Tudi jaz jo imam. Kupili smo jo v Ljubljani. Dobila sem jo zato, ker je bila prejšnja že vsa raztrgana. Torba je usnjena in modre barve. Po vrhu torbe je platno, na platnu pa so črte. Na njej so tudi zapenjači, ki odbijajo svetlobo.

Torba je navadno zelo težka. Včasih nimam v njej samo šolskih potrebščin. Imam še kakšen nepotreben zvezek ali kakšno igračo. Včasih vržem torbo po tleh. Ampak vem, da jo to zelo boli. Vsak teden jo prezračim in pobrem ostanke malice. Mislim, da bom torbo še dolgo imela.

Barbara Zakelšek

Ko se očka vrne z govorilne ure

Na naši šoli so govorilne ure na vsakih štirinajst dni. Letos hodi na govorilne ure očka.

Tisti dan, ko se spomnim na te ure, me zelo skrbi. Nestrpno čakam očka. Ko pride domov, ga radovedno vprašam, kaj je zvedel o meni. Za trenutek molči. Zaskrbljeno ga gledam.

Strogo mi reče: Barbara, nisi še popravila vseh napak, ki si jih obljubila! Zopet si klepetala in še kar naprej si površna.

Videl je, da me je zaskrbelo in mi je do večera povedal tudi nekaj pohvalnih besed.

Oljubila sem mamici in očku, da se bom poboljšala v šoli in tudi doma.

Barbara Žagar

NE VEM, KAKO JE SPLOH MOGOČE

Ne vem, kako je sploh mogoče, da se človek poroči še predno ta je polnoleten, si zbere pamet in moči.

Bila sem mlada in naivna, letali fantje so za m'noj, sem mislila, da sem »taglavna«, spekla sem se, da je jo!

Najbolj všeč mi je bil Tonči, postaven, lepih las, oči, ljubezen sem bila njegova, ljubila sva se vse noči.

Naš ata je postajal resen, zmajvala mama je z glavo, jaz pa sem videla le Tončka, verjela, da vedno bo tako.

On, al'nobeden, sem pribila... Prihajal je že najin sin; sva s Tončkom se za ime zmenila, sinčku naj bo ime Albin.

Sem kuhala cel dan in prala. a Tonček hodil je po svet'. Da bil bi bolj doma, sem rekla, se menil ni za moj nasvet.

Jaz sem Albinčka sprav'la k sebi, Tonček pa drugo je dobil. Bila je mlada in naivna, na moč me ata je miril:

»Poglej, dekle, kako si čudna, zakaj si jezna zdaj na njo, prav taka je, kot si b'la sama, prišlo je in bo tud' odšlo.«

Albinček je sedaj pri meni, Tonček pa je že odšel... Ko sem z jokala se, sem rekla: »Kdo k nama bo sedaj prišel?«

Marica S.

Izdaja v 2100 izvodih Industrija pohištva STOL Kamnik. Glasilo urejajo — glavni urednik Ciril SIVEC, odgovorni urednik Franc PESTONJAK in člani uredniškega odbora: Marija GOLOB, Diana RUTAR, Bine Kladnik, Vinko JAGODIC, Franci ŠTEBE, Danica KOČAR, Sonja ZORN in Boris PLEVEL. Lektor: Ivan SIVEC. List izhaja vsak mesec in ga prejemaajo stolovi delavci in upokojenci brezplačno. Natisnila TISKARNA LJUBLJANA v Ljubljani. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu 421-1/72.